

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΑΓΩΓΗΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟ

ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΓΕΝΙΚΗΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ: 2002-2003

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	5
1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.....	7
2. Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.....	10
3. ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ – ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ..	10
4. ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ	
4.1.ΙΔΡΥΣΗ.....	13
4.2. ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ Δ.Ε.....	13
4.3. ΕΝΤΑΞΗ-ΣΚΟΠΟΙ-ΤΙΤΛΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ.....	13
4.4. ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ Δ.Δ.Ε. ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥΣ.....	14
4.5. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ - ΣΤΗΡΙΞΗ	16
4.6. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΛΟΓΗΣ	17
4.7. ΕΚΛΕΓΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ Δ.Ε.....	18
4.8. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ	19
4.9. ΧΩΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ Δ.Ε.....	19
5. ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ Δ.Ε.	
5.1. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ – ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΣ.....	20
5.2. ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ	25
5.3. ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΣΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟ	55
6. ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ	56

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το Διδασκαλείο αποτελεί καταξιωμένο θεσμό Μετεκπαίδευσης των Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης στην Ελλάδα Ως θεσμός συμβάλλει άμεσα στην επιστημονική αναβάθμιση του Έλληνα δασκάλου, που συνεπάγεται επαγγελματική καθώς επίσης και υπηρεσιακή ανέλιξη. Το Διδασκαλείο κατοχυρώνει τη μετεκπαίδευση του Έλληνα δασκάλου σύμφωνα με τις απαιτήσεις της νέας χιλιετίας για περαιτέρω κατάρτιση, εξειδίκευση και επιμόρφωση.

Ο Ιδρυτικός Νόμος 2327/95 που εντάσσει τα Διδασκαλεία στα Παιδαγωγικά Τμήματα Δ.Ε. και στα Παιδαγωγικά Τμήματα Νηπιαγωγών, καθώς και η ίδρυση Διδασκαλείων στην περιφέρεια έχει προσφέρει τη δυνατότητα μετεκπαίδευσης σε μεγαλύτερο αριθμό εκπαιδευτικών. Το γεγονός αυτό συντέλεσε στην αναμόρφωση των Διδασκαλείων προσδίδοντας με τον τρόπο αυτό νέα υπόσταση και ώθηση στη μετεκπαίδευση του Έλληνα δασκάλου.

Το Διδασκαλείο Δ.Ε. του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων από την έναρξη της λειτουργίας του το ακαδημαϊκό έτος 1996-97, εμφορείται από το πνεύμα των νέων επιστημονικών και κοινωνικών εξελίξεων και συμβάλλει στην αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου. Επιπλέον, καταβάλλει προσπάθειες να παρέχει γνώσεις και πληροφορίες που άπτονται των γνωστικών αντικειμένων των Επιστημών της Αγωγής. Επιδιώκεται ακόμη με τη συνεργασία Προεδρείου και Μετεκπαιδευομένων η συνεχής βελτίωση του προγράμματος σπουδών με βάση τις σύγχρονες επιστημονικές προδιαγραφές.

Ο Οδηγός Σπουδών του Διδασκαλείου Δ.Ε. του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων έχει διαμορφωθεί με βάση τις επαγγελματικές και εκπαιδευτικές ανάγκες και τα ενδιαφέροντα των εκπαιδευτικών και επιχειρεί να διασφαλίσει την ποιότητα της επιστημονικής κατάρτισης και ειδίκευσης των εκπαιδευτικών, καθώς και το επίπεδο μετεκπαίδευσης που τους προσφέρει. Ο εν λόγω Οδηγός Σπουδών προσφέρει όλες εκείνες τις πληροφορίες που χρειάζονται οι μετεκπαιδευόμενοι αναφορικά με τα θεσμικά ζητήματα του Διδασκαλείου, τον τρόπο λειτουργίας του, τα προσφερόμενα γνωστικά αντικείμενα, το περιεχόμενό τους, τους διδάσκοντες και τους χώρους λειτουργίας.

Στην εδραίωση και ανάπτυξη του Διδασκαλείου Δ.Ε. του Παιδαγωγικού Τμήματος Δ.Ε. του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων πολλοί είναι εκείνοι που συνέβαλαν και συμβάλλουν ουσιαστικά.

Πρωτίστως εκφράζουμε ευχαριστίες στις Πρυτανικές Αρχές και στις εμπλεκόμενες υπηρεσίες του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων για την πολύτιμη βοήθεια που μας παρέχουν. Ειδικότερα στον Αντιπρύτανη, Καθηγητή κ. Γεώργιο Δήμου που διατέλεσε πρώτος Πρόεδρος του Διδασκαλείου και συνέβαλε αποφασιστικά στην ίδρυση και λειτουργία του. Θερμές ευχαριστίες στον απερχόμενο Πρόεδρο του Διδασκαλείου, Αντιπρόεδρο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, Αναπληρωτή Καθηγητή κ. Χαράλαμπο Κωνσταντίνου ο οποίος διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο από την Ίδρυση του Διδασκαλείου, τόσο από τη θέση του Προέδρου όσο και από τη θέση του Αντιπροέδρου στην ανάπτυξη και εύρυθμη λειτουργία του. Ευχαριστούμε, επίσης, για την εποικοδομητική συνεργασία τον απερχόμενο Πρόεδρο του Παιδαγωγικού Τμήματος Δ.Ε. Καθηγητή κ. Γεώργιο Καψάλη και ευελπιστούμε σε μια γόνιμη συνεργασία με το νέο Πρόεδρο του Τμήματος Αναπληρωτή Καθηγητή Απόστολο Κατσίκη. Ευχαριστίες εκφράζουμε και στα μέλη της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος και στον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Εφαρμογής Προγραμμάτων Σ.Ε.Δ.Π. του ΥΠ.Ε.Π.Θ. για την ανεπιφύλακτη υποστήριξη και αμέριστη συμπαράσταση.

Οφείλουμε να ευχαριστήσουμε όλους τους Διδάσκοντες οι οποίοι, παρά τα πενιχρά οικονομικά κίνητρα, παρέχουν συγκινητικά τις πολύτιμες υπηρεσίες τους, το Δ.Σ. του συλλόγου, τους εκπροσώπους στα θεσμικά όργανα του Τμήματος των μετεκπαιδευόμενων και φυσικά τους ίδιους τους μετεκπαιδευόμενους για τη γόνιμη συνεργασία. Τέλος, ευχαριστούμε και τη Γραμματεία του Διδασκαλείου για την πολύτιμη συμβολή της στην οργάνωση και υποστήριξη του Διδασκαλείου και σε όσους συμβάλλουν στην εύρυθμη λειτουργία του.

Ο Πρόεδρος του Διδασκαλείου
ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΠΡΟΥΖΟΣ
Αναπληρωτής Καθηγητής

Ο Αντιπρόεδρος Γενικής Αγωγής Ο Αντιπρόεδρος Ειδικής Αγωγής
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΤΣΗΣ ΣΠΥΡΟΣ ΣΟΥΛΗΣ
Επίκουρος Καθηγητής Επίκουρος Καθηγητής

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τα Ιωάννινα του χθες και του σήμερα

Τα Ιωάννινα, πόλη των θρύλων και των παραδόσεων, είναι κτισμένα σε υψόμετρο 500μ. από τη θάλασσα στο κέντρο πεδιάδας που περικλείεται βόρεια από το βουνό Μιτσικέλι, νότια από το βουνό Ολύτσικα και νοτιοανατολικά από το ύψωμα Μπιζανίου. Βόρεια της πόλης βρίσκεται η λίμνη των Ιωαννίνων, Παμβώτιδα.

Κατά την αρχαιότητα στην περιοχή αυτή της Ηπείρου κατοικούσε μια δυνατή Πελασγική φυλή, οι Μολοσσοί. Ένας από τους τελευταίους βασιλιάδες των Μολοσσών, ο Πύρρος ο Μέγας (272 π.Χ.), ξεχώρισε από τους άλλους και έγινε πανελλήνια γνωστός, κυρίως γιατί ένωσε όλες τις Ηπειρωτικές φυλές. Το όνομα όμως της πόλης δεν συναντιέται πουθενά στα χρόνια του κράτους των Μολοσσών, ούτε και μετά την κατάκτησή του από τους Ρωμαίους.

Πιθανολογείται ότι τα Ιωάννινα προέρχονται από την αναβίωση της αρχαίας πόλης της Εύροιας της Ηπείρου, της οποίας η ακριβής θέση δεν είναι γνωστή. Η Εύροια ήταν πεδινή και περιτριγυριζόταν με νερά (απ' όπου προέρχεται και το όνομά της). Στα χρόνια του Ιουστινιανού (527-565 μ.Χ.), η Εύροια είχε πέσει σε μαρασμό, γιατί δεν μπορούσε να οχυρωθεί με κάστρα, λόγω του λασπώδους της εδάφους (τα χρόνια εκείνα τα κάστρα ήταν απαραίτητα για την προστασία των πόλεων από βάρβαρες φυλές). Όπως αναφέρει ο ιστορικός Προκόπιος στο σύγγραμμά του "Περί Κτισμάτων Ιουστινιανού", Ο Ιουστινιανός έκτισε σε μια βραχώδη χερσόνησο της λίμνης ένα κάστρο και το οίκησε με κατοίκους της περιοχής Εύροιας.

Το όνομα Ιωάννινα αναφέρεται για πρώτη φορά το 879 μ.Χ. στη Σύνοδο της Κωνσταντινουπόλεως, όπου πήρε μέρος ο Επίσκοπος Ζαχαρίας εξ Ιωαννίνης. Οι Ιστορικοί δέχονται ότι η Ιωαννίνη είναι τα σημερινά Ιωάννινα.

Το 1081 ο Νορμανδός Βοημούνδος κατέκτησε τα Ιωάννινα και οχύρωσε περισσότερο την πόλη, γιατί η γεωγραφική της απομόνωση την έκανε ευάλωτη σε επιδρομές από άτακτες φυλές.

Το 1204 ο Βυζαντινός αριστοκράτης Μιχαήλ-Άγγελος Κομνηνός καταλαμβάνει τα Ιωάννινα και ιδρύει το δεσποτάτο της Ηπείρου, που αρχίζει από τη Ναύπακτο και τελειώνει στο Δυρράχιο. Από τότε αρχίζει η περίοδος ακμής για τα Ιωάννινα, τα οποία οχυρώνονται και δίνουν άσυλο σε πολλούς Βυζαντινούς πρίγκιπες και αριστοκράτες που καταφεύγουν εκεί μετά την κατάλυση της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας από τους Σταυροφόρους (1204 μ.Χ.).

Το 1318 δολοφονείται ο τελευταίος Δεσπότης της δυναστείας των Κομνηνών, Θωμάς ο Α' και τα Ιωάννινα υποτάσσονται στην κυριαρχία του αυτοκράτορα Ανδρόνικου Β', ο οποίος απαλλάσσει τους κατοίκους από στρατιωτικές υποχρεώσεις και επιτρέπει την ελεύθερη άσκηση του εμπορίου. Την εποχή αυτή η πόλη περιορίζεται μέσα στο κάστρο. Οι Καστρινοί αποκτούν δύναμη και πλούτο σε αντίθεση με τους χωρικούς, που είναι φτωχοί.

Το 1349 τα Ιωάννινα καταλαμβάνονται από το Σέρβο Στέφανο Δουσάν, ο οποίος αναθέτει τη διοίκησή τους στον Πρελούμπο. Ο Πρελούμπος επισκευάζει το

κάστρο, κατασκευάζει έναν πύργο-οχυρό και αντιμετωπίζει με επιτυχία τις επιθέσεις των Αλβανών ως το 1394 που δολοφονείται. Η χήρα του, Μαρία Αγγελίνα Δούκαινα, παντρεύεται τον Ιαζού, Κεφαλλονίτη άρχοντα Φλωρεντιανής καταγωγής. Ο Ιαζού πεθαίνει το 1411 και τον ίδιο χρόνο γίνεται Δεσπότης των Ιωαννίνων ο Κάρολος Α' Τόκιος. Το 1421 τον διαδέχεται ο Κάρολος Β' στις μέρες του οποίου τα Ιωάννινα υποτάσσονται στους Τούρκους. Οι Τούρκοι, που την εποχή εκείνη κατείχαν τη Θεσσαλονίκη, εκστρατεύουν με επικεφαλής τον Σινάν Πασά κατά διαταγή του Σουλτάνου Μουράτ Β' και καταλαμβάνουν εύκολα την πόλη (1430), γιατί οι Ιωαννίτες ήταν απρόθυμοι να βοηθήσουν τους Φράγκους, λόγω της κακής διοίκησης και συμπεριφοράς τους.

Οι Τούρκοι έδωσαν πολλά προνόμια στους κατοίκους με αποτέλεσμα να συνεχιστεί η περίοδος ακμής. Ο 16^{ος} αιώνας βρίσκει τα Ιωάννινα σε εμπορική και πνευματική άνθιση. Στο κάστρο λειτουργεί εκπαιδευτήριο με σχολάρχη τον Τσεχούλη και μετέπειτα τον Μανασσή Πλέσσα.

Τα προνόμια αυτά καταργήθηκαν το 1611 μετά την πρώτη Ελληνική εξέγερση κατά των Τούρκων, που έκανε ο Δεσπότης Τρικάλων και Λαρίσης Διονύσιος. Όταν ο ηρωικός Διονύσιος βρισκόταν στην Ευρώπη διωγμένος από τους Τούρκους, ο Κάρολος Δούκας του Νεβέρ του υποσχέθηκε ότι θα τον βοηθήσει να απελευθερώσει την Ελλάδα από τους Τούρκους. Πράγματι ο Διονύσιος γυρνώντας στην Ελλάδα στην περιοχή των Ιωαννίνων, κάνει μια ηρωική μα απεγνωσμένη προσπάθεια με στρατό αγροτών. Μπαίνει αρχικά στα Ιωάννινα, νικά, αλλά κατόπιν συλλαμβάνεται από τους Τούρκους και γδέρνεται ζωντανός. Ο τραγικός δεσπότης είναι γνωστός ως Διονύσιος ο Φιλόσοφος και κατά τους Τούρκους "Σκυλόσοφος". Μετά την αποτυχημένη εξέγερση, εκτός από την κατάργηση των προνομίων, οι Τούρκοι αρχίζουν και τους διωγμούς των Χριστιανών. Διώχνονται όλοι από το Κάστρο και καταστρέφονται σχεδόν όλοι οι ναοί τους. Στο Κάστρο μεταφέρονται οι Τουρκικές αρχές όπου κατοικούν μαζί με τους Εβραίους. Μετά την έξωση των χριστιανών από το Κάστρο, η πόλη αναπτύσσεται σε συνοικίες έξω από αυτό και δίνεται νέα πνοή στην οικονομική και πνευματική της ανάπτυξη. Το ασήμι, τα δέρματα, ο χαλκός, η γούνα και το μετάξι δουλεύονται σε 40 περίπου οργανωμένα εργαστήρια, ενώ ιδρύονται πολλές σχολές που γίνονται γνωστές σε ολόκληρη την Ελλάδα και στις οποίες δίδασκαν μεγάλοι Δάσκαλοι του Γένους. Από τις πολυάριθμες σχολές που ιδρύθηκαν στα Ιωάννινα αναφέρουμε μία, γιατί έχει αρκετή σχέση με την ανάπτυξη των Φυσικών Επιστημών στη χώρα μας και μπορούμε να πούμε ότι είναι η πρώτη Σχολή στην Ελλάδα από το Μεσαίωνα και ύστερα όπου διδάχτηκαν Φυσικές Επιστήμες. Η Σχολή αυτή είναι η Επιφάνειος Σχολή (Μικρή και Μεγάλη), που ιδρύθηκε στα Ιωάννινα το 1645 και διατηρήθηκε περίπου μέχρι το 1750, δηλαδή την περίοδο των Εγκυκλοπαιδιστών της Δύσης. Η Σχολή αυτή έκανε καινοτομίες για την εποχή της και δίδαξε εκτός από "Γραμματική", που ήταν καθιερωμένη, Φιλοσοφία και Φυσικές Επιστήμες. Ένας τρομερά έξυπνος άνθρωπος, ο Ηπειρωτικής καταγωγής μοναχός Μεθόδιος ο Ανθρακίτης, που σπούδασε στη Βενετία Μαθηματικά, δίδαξε στη Σχολή όλους τους κλάδους των Μαθηματικών καθώς και Φυσικές Επιστήμες. Άλλος εμπνευσμένος δάσκαλος ήταν ο Μελέτιος ο Γεωγράφος, Ηπειρώτης

σπουδασμένος στην Ιταλία, που έγινε κατόπιν Μητροπολίτης Αθηνών (1661-1714). Ο Μελέτιος δίδασκε γεωγραφία και Αστρονομία. Είναι ο πρώτος Νεοέλληνας Γεωγράφος και συνέγραψε το έργο "περί Αστρονομίας". Άλλοι δάσκαλοι είναι ο Ηπειρώτης Μιχαήλ Μήτρος, καθώς και ο Ευγένιος Βούλγαρης (1716-1806), καθηγητής της Μαρουτσαίας Σχολής Ιωαννίνων στις Θετικές Επιστήμες.

Το 1788 ο Αλή Πασάς ο Τεπελενλής με διάφορες δολοπλοκίες παίρνει άδεια της Πύλης να διοικήσει την περιοχή των Ιωαννίνων. Ο Αλή με τον ιδιόρρυθμο και πονηρό χαρακτήρα του θεμελιώνει και αναπτύσσει "κράτος εν κράτει" μέσα στην ισχυρή Οθωμανική Αυτοκρατορία "το Πασαλίκι των Ιωαννίνων" και το οδηγεί σε εκπληκτικά ψηλό επίπεδο ανάπτυξης (δρόμοι, κτίρια, εμπόριο, σύνδεση με τη Δύση). Παρ' όλα αυτά ο Αλή έρχεται σε φανερή ρήξη με το Σουλτάνο και τελικά ο Χουρσίτ πασάς με την εντολή του Σουλτάνου πολιορκεί και καταλαμβάνει τα Ιωάννινα ενώ δολοφονεί τον Αλή το 1822. Κατά την πολιορκία σημειώθηκαν πολυάριθμες καταστροφές ναών και οικιών. Την πτώση του Αλή Πασά ακολουθεί περίοδος παρακμής. Η πόλη όμως γρήγορα συνέρχεται και ξαναβρίσκει το δρόμο της. Έτσι η βιοτεχνία συνεχίζει να είναι η κύρια παραγωγική δραστηριότητα. Το 1852 στην πόλη των 22.000 κατοίκων λειτουργούν 70 εργαστήρια γουνοποιίας που απασχολούν 2000 εργατοτεχνίτες. Στα χρόνια που διοικεί την πόλη Αχμέτ Ρεσίτ Πασάς (1868-1872), ένα σημαντικό γεγονός έρχεται να συνταράξει την πόλη. Καιγεται το εμπορικό της κέντρο.

Στις 21 Φεβρουαρίου του 1913 η πόλη παραδίνεται στον Ελληνικό Στρατό μετά από πολύμηνη πολιορκία. Έτσι κλείνει για την πόλη μια περίοδος Τουρκοκρατίας, που κράτησε πέντε περίπου αιώνες.

Στη διάρκεια του μεσοπολέμου η πόλη έχει πολύ μικρή εξέλιξη. Το 1928 ο τουρκικός πληθυσμός έχει εγκαταλείψει την πόλη. Η βιομηχανική ανάπτυξη, και κύρια η καινούργια διάρθρωση του παραγωγικού δυναμικού μέσα στο διευρυμένο εθνικό κράτος, επαναπροσδιορίζουν το ρόλο της πόλης στην οικονομική και κοινωνική ζωή.

Τη δεκαετία του 1940 τα Ιωάννινα, όπως και όλη η Ελλάδα, δοκιμάστηκαν σκληρά τόσο από τον Γερμανοϊταλικό κατακτητή, όσο και από τον Εμφύλιο.

Η δεκαετία του 1960 φέρνει πνοή στην πόλη. Η δημιουργία του Πανεπιστημίου (1964) ζωογόνησε και μεταμόρφωσε ραγδαία τους ρυθμούς ανάπτυξης. Η πόλη αλλάζει, μεγαλώνει, επεκτείνεται. Το εμπορικό της κέντρο εκσυγχρονίζεται και αναπτύσσεται, ενώ καινούργια εργαστήρια, που δουλεύουν το ασήμι, το χαλκό, το ξύλο, ζωντανεύουν δίπλα στα παλιά.

Στα Ιωάννινα του σήμερα υπάρχει μια αξιόλογη εμπορική, πολιτισμική και πνευματική κίνηση.

Συνοψίζοντας μπορούμε να πούμε, ότι τα Ιωάννινα από τα Βυζαντινά χρόνια μέχρι σήμερα ήταν πάντα μια πόλη με υψηλό επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης και παιδείας. Ο Γ. Πηλιορίτης τα ονομάζει "Μητροπόλην πάσης μαθήσεως και Αθήνα της Ελλάδος". Τέλος δε θα πρέπει να παραλείψουμε, ότι προσέφεραν τα πάντα στην επανάσταση του 1821 (ο Τσακάλωφ της Φιλικής Εταιρείας ήταν Γιαννιώτης).

2. Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Η λειτουργία του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων αρχίζει το 1964, με τη Φιλοσοφική Σχολή ως παράρτημα του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Β. Δ/μα 735/1964). Το 1966 ιδρύεται και λειτουργεί στα Ιωάννινα το Μαθηματικό Τμήμα της Φυσικομαθηματικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Π. Δ/γμα 223/1966). Το 1970 (Ν. Δ/γμα 746/70) ιδρύεται ανεξάρτητο Α.Ε.Ι. στα Ιωάννινα και την ίδια χρονιά αρχίζει να λειτουργεί και το Τμήμα Φυσικής. Το 1977 αρχίζουν τη λειτουργία τους το Τμήμα Χημείας (Π. Δ/γμα 723/1976) και η Ιατρική Σχολή (Ν. 641/77). Το έτος 1984 αρχίζει η λειτουργία του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης και το έτος 1987 η λειτουργία του Παιδαγωγικού Τμήματος Νηπιαγωγών (Ν. 1268/82). Το έτος 1990, με το Π Δ/γμα 148/90, ιδρύθηκε το Τμήμα Πληροφορικής στη Σχολή Θετικών Επιστημών, το οποίο άρχισε τη λειτουργία του το ακαδημαϊκό έτος 1993-94. Το έτος 1995 ιδρύθηκε η Σχολή Επιστημών Αγωγής στην οποία εντάχθηκαν το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης και το Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών. Τέλος, το έτος 1996 ιδρύθηκε το Τμήμα Οικονομικών Σπουδών.

Υπάρχουν δηλαδή, σήμερα, ένδεκα Τμήματα που εκπαιδεύουν 9090 φοιτητές. Εργάζονται 404 μέλη Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ). Στο έργο τους υποβοηθούνται από 15 μέλη Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (ΕΕΠ), 4 Επιστημονικούς Συνεργάτες και 8 Βοηθούς. Το Πανεπιστήμιο διαθέτει 221 διοικητικούς υπαλλήλους και 118 μέλη Ειδικού Διοικητικού και Τεχνικού προσωπικού (ΕΔΤΠ). Στο Πανεπιστήμιο υπάρχουν 612 μεταπτυχιακοί φοιτητές και 64 αλλοδαποί. Ο αριθμός τους αναμένεται να αυξηθεί με την επικείμενη έναρξη οργανωμένων μεταπτυχιακών σπουδών.

3. ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Διάρθρωση του Πανεπιστημίου

Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, όπως και τα άλλα ΑΕΙ της χώρας, είναι αυτοδιοικούμενο Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου και λειτουργεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων. Ο νόμος 1268/82 ορίζει τα σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία των ΑΕΙ.

Στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων λειτουργούν Σχολές και Τμήματα, που είναι τα εξής:

Α. Φιλοσοφική Σχολή. Αποτελείται από τρία Τμήματα:

1. Τμήμα Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας.
2. Τμήμα Φιλολογίας.
3. Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας.

Β. Σχολή Θετικών Επιστημών. Αποτελείται από τέσσερα Τμήματα:

1. Τμήμα Μαθηματικών.
2. Τμήμα Φυσικής.
3. Τμήμα Χημείας.
4. Τμήμα Πληροφορικής.
5. Τμήμα Οικονομικών Σπουδών.
6. Τμήμα Ιατρικής.

Γ. Σχολή Επιστημών της Αγωγής. Αποτελείται από δύο Τμήματα:

1. Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης.
2. Παιδαγωγικό Τμήμα Νηπιαγωγών.

Προσωπικό του Πανεπιστημίου

1. Διδακτικό-Ερευνητικό Προσωπικό (ΔΕΠ).
2. Επισιέπτες καθηγητές.
3. Ειδικοί Επιστήμονες.
4. Εντεταλμένοι Επίκουροι Καθηγητές.
5. Βοηθοί.
6. Επιστημονικοί Συνεργάτες.
7. Ειδικοί μεταπτυχιακοί Υπότροφοι (ΕΜΥ).
8. Ειδικό Διοικητικό - Τεχνικό Προσωπικό (ΕΔΤΠ).
9. Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό (ΕΕΠ).
10. Διοικητικό Προσωπικό.

Όργανα Διοίκησης του Πανεπιστημίου

1. Η Σύγκλητος.
2. Το Πρυτανικό Συμβούλιο.
3. Ο Πρύτανης.

Ο Πρύτανης και οι δύο Αντιπρυτάνεις (ο αντιπρύτανης Οικονομικού Προγραμματισμού και Ανάπτυξης και ο Αντιπρύτανης Ακαδημαϊκών Υποθέσεων και Προσωπικού) εκλέγονται για τρία χρόνια από ειδικό εκλεκτορικό σώμα.

Για την τριετία 1997-2000 Πρύτανης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων είναι ο κ. Χρ. Μασσαλάς και Αντιπρυτάνεις οι κ.κ. Γεώργιος Ηλ. Δήμου και Δ. Γλάρος.

Όργανα διοίκησης της Σχολής

1. Η Γενική Συνέλευση της Σχολής. (Απαρτίζεται από τα μέλη των Γενικών συνελεύσεων των Τμημάτων).
2. Η Κοσμητεία. (Απαρτίζεται από τον Κοσμήτορα, τους Προέδρους των Τμημάτων και έναν εκπρόσωπο των φοιτητών από κάθε Τμήμα).
3. Ο Κοσμήτορας. (Εκλέγεται για τρία χρόνια από ειδικό εκλεκτορικό σώμα).

Κοσμήτορας της Σχολής Επιστημών της Αγωγής για την τριετία 2002-2005
εξελέγη ο Καθηγητής κ. Γεώργιος Δ. Καψάλης.

Όργανα Διοίκησης του Τμήματος

Κάθε Σχολή διαιρείται σε Τμήματα. Όργανα του Τμήματος είναι:

- Η Γενική Συνέλευση.
 - Το Διοικητικό Συμβούλιο και
 - Ο Πρόεδρος.
1. Η Γενική Συνέλευση του Τμήματος (Γ.Σ. Τμήματος) απαρτίζεται από τα μέλη Δ.Ε.Π. του Τμήματος και εκπροσώπους των φοιτητών.
 2. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Τμήματος αποτελείται από τον Πρόεδρο του Τμήματος, τους Διευθυντές των Τομέων, δύο εκπροσώπους των φοιτητών και έναν εκπρόσωπο Ε.Δ.Π.Τ. σε περιπτώσεις που συζητούνται θέματα που αφορούν το Ε.Δ.Τ.Π..(Διοικητικό Συμβούλιο δε λειτουργεί προς το παρόν στο Π.Τ.Δ.Ε.).
 3. Ο Πρόεδρος του Τμήματος εκλέγεται για θητεία δύο χρόνων από ειδικό σώμα εκλεκτόρων, που απαρτίζεται από το σύνολο των μελών Δ.Ε.Π., εκπροσώπους των φοιτητών και εκπροσώπους Ε.Δ.Τ.Π.. πρόεδρος στο Π.Τ.Δ.Ε.για τη διετία 2001-2003 είναι ο Αναπληρωτής Καθηγητής κ. Απόστολος Κατσίκης και Αναπληρωτής Πρόεδρος ο Αναπληρωτής Καθηγητής κ. Χαράλαμπος Κωνσταντίνου.

Τα Τμήματα των ΑΕΙ διαιρούνται σε Τομείς. Στο Π.Τ.Δ.Ε. δεν υπάρχουν ακόμα Τομείς, γιατί δεν έχει συμπληρωθεί ο προβλεπόμενος αριθμός μελών Δ.Ε.Π. .

Όργανα του Τομέα είναι η Γενική Συνέλευση και ο Διευθυντής. Η Γενική Συνέλευση του Τομέα απαρτίζεται από το Διδακτικό Ερευνητικό Προσωπικό του Τομέα, δύο εκπροσώπους των φοιτητών και έναν εκπρόσωπο των Ε.Μ.Υ.. Ο Διευθυντής του Τομέα εκλέγεται για ένα χρόνο από τα μέλη της Γενικής Συνέλευσης.

4. ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

4.1. ΙΔΡΥΣΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 3 του Ν. 2327/95 και το Π.Δ. 354/17-9-1996 (Φ.Ε.Κ. 231/19-9-1996 τ. Α'), ιδρύεται στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης (Π.Τ.Δ.Ε.) της Σχολής Επιστημών Αγωγής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, Διδασκαλείο Γενικής Μετεκπαίδευσης και Ειδικής Αγωγής. Η έναρξη λειτουργίας του Διδασκαλείου αρχίζει από το ακαδημαϊκό έτος 1996-97.

4.2. ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ Δ.Ε.

Νόμος υπ' αριθμ. 2327/95 - Κεφ. Β', άρθρα 5, 6, 7, 8, 9.

4.3. ΕΝΤΑΞΗ-ΣΚΟΠΟΙ-ΤΙΤΛΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

1. Το Διδασκαλείο Δημοτικής Εκπαίδευσης (Δ.Δ.Ε.) με την ίδρυσή του εντάσσεται στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης (Π.Τ.Δ.Ε.) του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, το οποίο έχει την ευθύνη για την οργάνωση και τη λειτουργία του. Στα πλαίσια αυτά το Π.Τ.Δ.Ε. έχει τη δυνατότητα να συνεργάζεται με άλλα τμήματα για την επίτευξη των σκοπών του.

2. Σκοπός του Δ.Δ.Ε. είναι η μετεκπαίδευση και η εξειδίκευση του εκπαιδευτικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

3. Στα πλαίσια αυτά το Δ.Δ.Ε. επιδιώκει:

α) Να παρακολουθεί τις εξελίξεις στον τομέα των επιστημών και ειδικότερα των επιστημών της αγωγής και της εκπαιδευτικής τεχνολογίας.

β) Να προάγει την έρευνα, την παραγωγή και τη μετάδοση γνώσεων και εμπειριών που συμβάλλουν στην εκπαιδευτική ανάπτυξη της χώρας.

γ) Να παρέχει τις απαραίτητες πρόσθετες γενικές και ειδικές γνώσεις και δεξιότητες, που εξασφαλίζουν την ελεύθερη και ισότιμη επιστημονική και επαγγελματική σταδιοδρομία των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

4. Η δομή και λειτουργία του Δ.Δ.Ε. καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού. Η μετεκπαίδευση στο Δ.Δ.Ε. διαρκεί τέσσερα (4) εξάμηνα. Η επιλογή των εκπαιδευτικών για φοίτηση στο Δ.Δ.Ε. γίνεται με γραπτές εξετάσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις της υπουργικής απόφασης, που προβλέπεται από το άρθρο 9 παρ. 5 περίπτ. β' του παρόντος. Η φοίτηση στο Δ.Δ.Ε. είναι υποχρεωτική και κατά τη διάρκεια της φοίτησης οι μετεκπαιδευόμενοι απαλλάσσονται από τα διδακτικά και διοικητικά τους καθήκοντα.

5. Δικαίωμα συμμετοχής στη διαδικασία επιλογής για τη μετεκπαίδευση στο Δ.Δ.Ε. έχουν οι εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, δημόσιας και ιδιωτικής, που έχουν συμπληρώσει πέντε (5) χρόνια εκπαιδευτικής υπηρεσίας και δεν έχουν περισσότερα από είκοσι πέντε (25) χρόνια εκπαιδευτικής υπηρεσίας. Στην παραπάνω υπηρεσία συμπεριλαμβάνεται και εκείνη που έχει ο εκπαιδευτικός ως αναπληρωτής στη δημόσια εκπαίδευση ή σε βρεφονηπιακό σταθμό. Επίσης οι εκπαιδευτικοί της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στο Τμήμα ειδικής Αγωγής και οι εκπαιδευτικοί Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης από την Κύπρο.

6. Σε όσους περατώνουν με επιτυχία το διετή κύκλο της μετεκπαίδευσης στο Δ.Δ.Ε., χορηγείται δίπλωμα διετούς μετεκπαίδευσης στις επιστήμες της αγωγής.

7. Οι κάτοχοι του τίτλου της προηγούμενης παραγράφου έχουν όλα τα δικαιώματα των πτυχιούχων των παιδαγωγικών τμημάτων των Α.Ε.Ι. εκτός από την περίπτωση της εγγραφής υποψηφίων στους πίνακες διοριστέων εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

4.4. ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ Δ.Ε. ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥΣ

1. Τα όργανα διοίκησης του Διδασκαλείου Δ.Ε. είναι:

α) Η Γενική Συνέλευση Ειδικής Σύνοψης (Γ.Σ.Ε.Σ.) του Π.Τ.Δ.Ε. για θέματα του Διδασκαλείου Δ.Ε.

β) Το Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) και

γ) Ο Πρόεδρος και οι δύο Αντιπρόεδροι

2. α) Η Γ.Σ.Ε.Σ. αποτελείται από τα μέλη του διδακτικού ερευνητικού προσωπικού (Δ.Ε.Π.) του Π.Τ.Δ.Ε. του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, από τα μέλη του (Δ.Σ.) του Δ.Δ.Ε. και από εννιά (9) εκπροσώπους των μετεκπαιδευομένων, που ορίζονται από το σύλλογό τους.

β) Η Γ.Σ.Ε.Σ. συγκαλείται από τον Πρόεδρο του Π.Τ.Δ.Ε. του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, μετά από πρόταση του Προέδρου του Διδασκαλείου Δ.Ε.

γ) Η Γ.Σ.Ε.Σ. έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

γα) Διαμορφώνει το πρόγραμμα σπουδών και εποπτεύει την εφαρμογή του.

γβ) Εγκρίνει την κατανομή του διδακτικού έργου σε μέλη Δ.Ε.Π. και σε μέλη του λοιπού διδακτικού προσωπικού, μετά από πρόταση του Δ.Σ.

γγ) Κατανέμει τα κονδύλια για τις διάφορες διδακτικές και ερευνητικές δραστηριότητες και αναθέτει καθήκοντα προϊσταμένων ειδικών προγραμμάτων και διευθυντών εργαστηρίων, σπουδαστηρίων και βιβλιοθηκών.

γδ) Έχει κάθε άλλη αρμοδιότητα που αφορά στην οργάνωση και λειτουργία του Διδασκαλείου Δ.Ε. και την οποία δεν αναθέτει ρητώς σε άλλο όργανο ο νόμος. Μπορεί να εκχωρεί αρμοδιότητές της στο Δ.Σ. του Διδασκαλείου Δ.Ε.

3. α) Το Δ.Σ. αποτελείται από τον Πρόεδρο και τους Αντιπρόεδρους του Διδασκαλείου Δ.Ε., έναν εκπρόσωπο των μετεκπαιδευομένων και έναν εκπρόσωπο του λοιπού διδακτικού προσωπικού του Διδασκαλείου Δ.Ε. Όταν συζητούνται θέματα που αφορούν δασκάλους ειδικής αγωγής συμμετέχει επιπλέον και ένας

εμπρόσωπος των μετεπαιδευομένων δασκάλων ειδικής αγωγής με δικαίωμα λόγου και ψήφου για τα θέματα αυτά.

β) Τον Πρόεδρο και τους Αντιπροέδρους ορίζει η Γενική Συνέλευση του Π.Τ.Δ.Ε., σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται από τους ισχύοντες νόμους για τα Α.Ε.Ι. Τον εκπρόσωπο των μετεπαιδευομένων και τον εκπρόσωπο των δασκάλων της ειδικής αγωγής ορίζει ο σύλλογός τους.

γ) Ο εκπρόσωπος του λοιπού διδακτικού προσωπικού ορίζεται μετά από μυστική ψηφοφορία, στην οποία μετέχουν τα ανωτέρω μέλη. Η ψηφοφορία γίνεται με πρόσκληση του Προέδρου του Δ.Σ., ο οποίος έχει και την ευθύνη της διεξαγωγής της.

δ) Το Δ.Σ. έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

δα) Συντονίζει το έργο του Διδασκαλείου Δ.Ε. στα πλαίσια των αποφάσεων της Γ.Σ.Ε.Σ.

δβ) Υποβάλλει προτάσεις προς τη Γ.Σ.Ε.Σ. για την ανάπτυξη και εφαρμογή προγραμμάτων, την οργάνωση και λειτουργία εργαστηρίων.

δγ) Εισηγείται στη Γ.Σ.Ε.Σ. την πρόσληψη του διδακτικού προσωπικού του Διδασκαλείου Δ.Ε. και αποφασίζει για τη μετάκληση επιστημόνων από το εσωτερικό ή εξωτερικό, καθώς και για τυχόν επιστημονικές συνεργασίες με αντίστοιχα κέντρα μετεπαιδείωσης ή επιμόρφωσης.

δδ) Εισηγείται προς τη Γ.Σ.Ε.Σ. την κατανομή των κονδυλίων στις διάφορες διδακτικές και ερευνητικές δραστηριότητες.

δε) Αποφασίζει για την τοποθέτηση και υπηρεσιακή κατάσταση του διοικητικού-τεχνικού προσωπικού.

δστ) Αποφασίζει για όλες τις ατομικές και διοικητικές υποθέσεις των μετεπαιδευομένων εκπαιδευτικών, που προκύπτουν με τη φοίτησή τους.

Οι αποφάσεις του Δ.Σ. παραπέμπονται για έγκριση στη Γ.Σ.Ε.Σ. του Διδασκαλείου Δ.Ε., αν αυτό ζητηθεί από δύο (2) τουλάχιστον μέλη του.

4. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) Συγκαλεί το Δ.Σ. του Διδασκαλείου Δ.Ε., καταρτίζει την ημερήσια διάταξή του και προεδρεύει των εργασιών του.

β) Εισηγείται στον Πρόεδρο του Π.Τ.Δ.Ε. τη σύγκληση της Γ.Σ.Ε.Σ. και σε συνεργασία με αυτόν καταρτίζουν τα θέματα της ημερήσιας διάταξης.

γ) Εισηγείται στη Γ.Σ.Ε.Σ. για θέματα της αρμοδιότητάς του.

δ) Τηρεί μητρώα επιστημονικής δραστηριότητας των μελών του διδακτικού προσωπικού.

ε) Μεριμνά για την εφαρμογή των Προγραμμάτων Σπουδών και των αποφάσεων της Γ.Σ.Ε.Σ. και του Δ.Σ.

στ) Συγκροτεί επιτροπές για τη μελέτη ή διεκπεραίωση συγκεκριμένων θεμάτων.

ζ) Προϊσταται όλων των υπηρεσιών του Διδασκαλείου Δ.Ε.

η) Μπορεί να αναθέτει αρμοδιότητες στα λοιπά μέλη Δ.Ε.Π. του Δ.Σ.

5. Οι Αντιπρόεδροι του Δ.Σ. έχουν τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) Συνεπικουρούν στο έργο του Προέδρου.

β) Έχουν αρμοδιότητες, που τους ανατίθενται από τη Γ.Σ.Ε.Σ., μετά από πρόταση του Δ.Σ. του Διδασκαλείου Δ.Ε.

6. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, με πρόταση της Γ.Σ.Ε.Σ. του Π.Τ.Δ.Ε., μπορεί να ανατεθούν και άλλες αρμοδιότητες στα όργανα διοίκησης του Διδασκαλείου Δ.Ε. σχετικά με την οργάνωση και τη λειτουργία του.

7. Οι αποφάσεις των οργάνων του Διδασκαλείου Δ.Ε. λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών, εφόσον υπάρχει απαρτία. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου.

8. Τα όργανα βρίσκονται σε απαρτία, όταν είναι παρόντα τα μισά τουλάχιστον από τα μέλη τους. Σε περίπτωση μη απαρτίας, τα όργανα συγκαλούνται εκ νέου μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την πρώτη σύγκληση και βρίσκονται σε απαρτία οσαδήποτε μέλη και αν είναι παρόντα.

9. Η Γ.Σ.Ε.Σ. και το Δ.Σ. του Διδασκαλείου Δ.Ε. συγκροτούνται και λειτουργούν νόμιμα, έστω και αν δεν έχουν οριστεί οι προβλεπόμενοι εκπρόσωποι λοιπών κατηγοριών, εκτός από τα μέλη Δ.Ε.Π. του Π.Τ.Δ.Ε.

4.5. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ - ΣΤΗΡΙΞΗ

1. Η εσωτερική οργάνωση και η λειτουργία των διοικητικών, οικονομικών και τεχνικών υπηρεσιών του Δ.Δ.Ε., οι διαδικασίες και οι προϋποθέσεις τοποθέτησης του προσωπικού σε αντίστοιχες θέσεις, ρυθμίζονται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις των Α.Ε.Ι.

2. Για τη λειτουργία της γραμματείας του Διδασκαλείου Δ.Ε. είναι δυνατόν να αποσπώνται εκπαιδευτικοί, ύστερα από εισήγηση του Προέδρου του Δ.Σ. του Διδασκαλείου Δ.Ε.

3. Το Δ.Δ.Ε. λειτουργεί στα κτίρια και τους χώρους του Π.Τ.Δ.Ε. του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

4. Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων επιχορηγείται από το κράτος ειδικά για την οργάνωση, τη λειτουργία, την εφαρμογή των προγραμμάτων και εκπλήρωση των σκοπών του Διδασκαλείου Δ.Ε. Η διαχείριση της επιχορήγησης αυτής γίνεται από τη Γ.Σ.Ε.Σ. και χρησιμοποιείται αποκλειστικά για τις ανάγκες του Διδασκαλείου Δ.Ε.

5. Με αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών, που εκδίδονται μετά από πρόταση της Γ.Σ.Ε.Σ. του Διδασκαλείου Δ.Ε. και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται τα σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία θέματα, όπως:

α) Η ίδρυση εργαστηρίων, σπουδαστηρίων, βιβλιοθήκης, μουσείων.

β) Η οργάνωση, η εφαρμογή και η διάκριση των παντός είδους και μορφής προγραμμάτων μετεκπαίδευσης ή επιμόρφωσης.

γ) Οι προϋποθέσεις και οι διαδικασίες πρόσκρισης και επιλογής εκπαιδευτικών δημοτικής εκπαίδευσης, καθώς και εκπαιδευτικών δημοτικής εκπαίδευσης της Κύπρου και Ελληνικών Κοινοτήτων της αλλοδαπής ή και οποιουδήποτε άλλου τύπου σχολείου δημοτικής εκπαίδευσης, δημόσιας ή ιδιωτικής.

δ) Ο αριθμός κατά κατηγορία των καλούμενων για μετεκπαίδευση ή για παρακολούθηση σεμιναρίων επιμόρφωσης, υπηρεσιακές ή άλλες υποχρεώσεις και

δικαιώματα, περιλαμβανομένων και των συνεπειών λόγω ελλιπούς φοιτήσεως ή αποτυχίας στις εξετάσεις και η εν γένει υπηρεσιακή τους κατάσταση.

ε) Η κατάρτιση κανονισμού εσωτερικής λειτουργίας του Διδασκαλείου Δ.Ε.

στ) Η σύσταση και κατανομή θέσεων διοικητικού προσωπικού, ανάλογα με τις ανάγκες που δημιουργούνται από την εφαρμογή του παρόντος νόμου.

ζ) Κάθε άλλη λειτουργία που δε ρυθμίζεται από τη σχετική νομοθεσία των Α.Ε.Ι. ή από τον παρόντα νόμο.

6. Στον Πρόεδρο, στους Αντιπροέδρους και το διδακτικό προσωπικό του Διδασκαλείου Δ.Ε., καταβάλλεται αποζημίωση, το ύψος της οποίας και ο τρόπος καταβολής καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

7. Στις εξαιρέσεις του δεύτερου άρθρου παράγραφος 2 του Ν. 2216/1994 (Φ.Ε.Κ. 83 Α') υπάγονται και οι αποζημιώσεις για την προσφορά διδακτικού ή διευθυντικού έργου στο Διδασκαλείο Δ.Ε. και τα λοιπά διδασκαλεία.

4.6. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

1. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων συγκροτείται Επιτροπή Επιλογής (Ε.Ε.), που αποτελείται από:

α) έναν καθηγητή του Π.Τ.Δ.Ε. και έναν καθηγητή του Π.Τ.Ν. του Πανεπιστημίου Αθηνών,

β) έναν καθηγητή του Π.Τ.Δ.Ε. και έναν καθηγητή του Π.Τ.Ν. του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης,

γ) ένα σύμβουλο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου,

δ) ένα μόνιμο Πρόεδρο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου,

ε) ένα σχολικό σύμβουλο Δημοτικής Εκπαίδευσης,

στ) ένα σχολικό σύμβουλο Προσχολικής Αγωγής.

ζ) τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Προγραμμάτων Διδακτικού Προσωπικού της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

2. Οι παραπάνω προτείνονται μαζί με τους αναπληρωτές τους από τη γενική συνέλευση του οικείου παιδαγωγικού τμήματος, προκειμένου για τα μέλη με στοιχεία α και β, από το συντονιστικό συμβούλιο του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, προκειμένου για τα μέλη με στοιχεία γ και δ και από το Συμβούλιο Επιλογής Σχολικών Συμβούλων Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, προκειμένου για τα μέλη με στοιχεία ε και στ.

3. Με την απόφαση συγκρότησης ορίζεται ο αναπληρωτής του μέλους με στοιχείο ζ' από τους προϊσταμένους τμήματος της ίδιας διεύθυνσης, καθώς και ο γραμματέας της επιτροπής με τον αναπληρωτή του από υπαλλήλους της κεντρικής υπηρεσίας του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ή από εκπαιδευτικούς που υπηρετούν με απόσπαση στην υπηρεσία αυτή. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος της επιτροπής από τα τακτικά μέλη αυτής.

4. Έργο της Ε.Ε. είναι η οργάνωση και διεξαγωγή των γραπτών εξετάσεων για την επιλογή δασκάλων και νηπιαγωγών για φοίτηση σε όλα τα διδασκαλεία μετεκπαίδευσης δασκάλων και νηπιαγωγών.

5. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από πρόταση της Ε.Ε. καθορίζονται:

α) Ο τρόπος λειτουργίας της επιτροπής αυτής και η διάρκεια της θητείας των μελών της, καθώς και ο τρόπος επιλογής των θεμάτων των εξετάσεων.

β) Η διαδικασία υποβολής αιτήσεων και δηλώσεων προτίμησης των υποψηφίων για συμμετοχή στις εξετάσεις, ελέγχου της συνδρομής των τυπικών προσόντων, επιλογής και προώθησης των θεμάτων των εξετάσεων, διεξαγωγής των εξετάσεων, επιτήρησης αυτών, βαθμολόγησης των γραπτών δοκιμίων και έκδοσης των αποτελεσμάτων καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

6. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ύστερα από πρόταση της Ε.Ε. ορίζονται μέλη Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. σύμβουλοι, μόνιμοι πάρεδροι, πάρεδροι με θητεία και ειδικοί πάρεδροι του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, σχολικοί σύμβουλοι και εκπαιδευτικοί πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, καθώς και διοικητικοί υπάλληλοι, οι οποίοι χρησιμοποιούνται για τη διεξαγωγή των εξετάσεων, καθώς και για κάθε άλλη υπηρεσία σχετική με τις εξετάσεις.

7. Στα μέλη της Ε.Ε., καθώς και στους οριζόμενους της προηγούμενης παραγράφου, καταβάλλεται αποζημίωση κατ' αποκοπή ή κατά συνεδρίαση ή κατά γραπτό δοκίμιο ή ως ωριαία αντιμισθία, που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

4.7. ΕΚΛΕΓΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ Δ.Δ.Ε.

Πρόεδρος:	Ανδρέας Μπρούζος, <i>Αναπληρωτής Καθηγητής</i>	τηλ.: (0651) 95695
Αντιπρόεδροι:	Κωνσταντίνος Κώτσης <i>Επίκουρος Καθηγητής</i> Σπυρίδων Γεώργιος, Σούλης <i>Επίκουρος Καθηγητής</i>	τηλ.: (0651) 95785 τηλ.: (0651) 95664
Εκπρόσωπος Διδασκόντων:	Μισαηλίδη Πλουσία, <i>Λέκτορας</i>	τηλ.: (0651) 95662
Εκπρόσωποι Μετεκπαιδευομένων:	Σταυρόπουλος Σταύρος Σαραβελάκης Κωνσταντίνος	(Γενικής Αγωγής) (Ειδικής Αγωγής)

Τα ακαδημαϊκά έτη 1997-1998 και 1998-1999 το Προεδρείο του Διδασκαλείου το αποτελούσαν:

Πρόεδρος: Γεώργιος Δήμου
Καθηγητής

Αντιπρόεδροι: Χαράλαμπος Κωνσταντίνου

Αναπληρωτής Καθηγητής
Φωτεινή Κοσσυβάκη
Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

Κατά τα ακαδημαϊκά. έτη 1999-2000 και 2000-2001 το Προεδρείο του Διδασκαλείου το αποτελούσαν:

Πρόεδρος: Χαράλαμπος Κωνσταντίνου
Αναπληρωτής Καθηγητής

Αντιπρόεδροι: Ανδρέας Μπρούζος
Αναπληρωτής Καθηγητής
Σπυρίδων Γεώργιος Σούλης
Λέκτορας

4.8. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Τηλ.: 95790 & 95791
Fax: 95807

Βλασιάδου Ευανθία
Μαυροδήμου Χαρά

4.9. ΧΩΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ

Το Διδασκαλείο του Π.Τ.Δ.Ε. της Σχολής Επιστημών Αγωγής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων λειτουργεί στα κτίρια και στους χώρους του Παιδαγωγικού Τμήματος Δ.Ε. στην Πανεπιστημιούπολη Δουρούτης, Τ.Κ. 451 10 ΙΩΑΝΝΙΝΑ.

Τα μαθήματα θα γίνονται στα αμφιθέατρα του ισόγειου και του 1^{ου} ορόφου του Π.Τ.Δ.Ε., στις αίθουσες 5,6,9 ,στην αίθουσα μικροδιδασκαλιών και πολλαπλών χρήσεων καθώς και στα εργαστήρια Εκπαιδευτικής Ψυχολογίας Συμβουλευτικής και Έρευνας, Ανθρωπολογίας και Περιβάλλοντος και στο εργαστήριο Η/Υ του Π.Τ.Δ.Ε.

5. ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟ Δ.Ε. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

5.1. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΣ

Το πρόγραμμα σπουδών εγκρίνεται από τη Γενική Συνέλευση Ειδικής Σύμβασης. Διαχωρίζεται σε πρόγραμμα Γενικής Αγωγής και σε πρόγραμμα Ειδικής Αγωγής.

Τα μαθήματα που προσφέρονται στη Γενική Αγωγή και στα τέσσερα εξάμηνα είναι:

Υποχρεωτικά μαθήματα

1. Παιδαγωγική Ψυχολογία
2. Σχολική Παιδαγωγική
3. Γενική Διδακτική
4. Μεθοδολογία της Παιδαγωγικής Έρευνας I
5. Ψυχοπαθολογία της Ανάπτυξης
6. Εισαγωγή στην Ειδική Παιδαγωγική
7. Νεοελληνική Γλώσσα
8. Διδακτική Μαθηματικών (Θετικών Επιστημών)
9. Διοίκηση Σχολικών Μονάδων και Εκπαιδευτικού προσωπικού
10. Διδακτική της Γεωγραφίας
11. Διαπολιτισμική Αγωγή

Επιλεγόμενα μαθήματα (θα επιλεγούν 9)

(Κοινωνικές Επιστήμες – Παιδαγωγική, Ψυχολογία, Διδακτική, Φιλοσοφία)

1. Συμβουλευτική και Προσανατολισμός στην Εκπαίδευση
2. Σχολική Ψυχολογία
3. Εισαγωγή στις Επιστήμες της Αγωγής
4. Περιβαλλοντική Αγωγή
5. Φιλοσοφία της Παιδείας
6. Μεθοδολογία της Παιδαγωγικής Έρευνας II
7. Αξιολόγηση στην Εκπαίδευση

9. Ιστορία της Νεοελληνικής Εκπαίδευσης
10. Ψυχολογία του Παιδικού Σχεδίου
11. Κοινωνική Πολιτική Ψυχολογία
12. Επιστημολογία
13. Πρώτη Γραφή και Ανάγνωση
14. Διδακτική της Ιστορίας
15. Διδακτική της Γλώσσας: Το δημιουργικό «σκέφτομαι και γράφω»
16. Διοικητικοί θεσμοί του Ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος
17. Κοινωνιολογικές & Παιδαγωγικές διαστάσεις της Φυσική Αγωγής και του Αθλητισμού
18. Κοινωνιολογία της Εκπαίδευσης

Μαθήματα Κατεύθυνσης

Θετικές Επιστήμες

1. Εισαγωγή στα Μαθηματικά
2. Υπολογιστικά Μαθηματικά
3. Διδακτική Φυσικής
4. Γενική Φυσική
5. Βασική Φυσική
6. Η πληροφορική στην Εκπαιδευτική διαδικασία
7. Εκπαιδευτική Στατιστική
8. Εισαγωγή στη Θεωρία των Επιστημών της Φύσης
9. Μαθηματικά για εκπαιδευτικούς

Ανθρωπιστικές Επιστήμες και Αισθητική Αγωγή

1. Εισαγωγή στη Γλωσσολογία
2. Παιδικό Βιβλίο
3. Διδακτική των Κειμένων της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας
4. Αισθητική αγωγή και εικονογραφημένο Παιδικό Βιβλίο
5. Μεθοδολογία προσέγγισης Πηγών Νεοελληνικής Ιστορίας

Τα μαθήματα που προσφέρονται στην Ειδική Αγωγή και στα τέσσερα εξάμηνα είναι:

Υποχρεωτικά μαθήματα

A. Κορμού

1. Παιδαγωγική Ψυχολογία
2. Σχολική Παιδαγωγική
3. Γενική Διδακτική
4. Μεθοδολογία της Παιδαγωγικής Έρευνας I
5. Ψυχοπαθολογία της Ανάπτυξης
6. Εισαγωγή στην Ειδική Παιδαγωγική
7. Νεοελληνική Γλώσσα
8. Διδακτική Μαθηματικών (Θετικών Επιστημών)

B. Κατεύθυνσης Υποχρεωτικά (8 Μαθήματα)

1. Παιδαγωγική και Διδακτική των προσώπων με κινητικά προβλήματα
2. Νοητική Υστέρηση
3. Πρακτικές Ασκήσεις
4. Νοητική Υστέρηση
5. Διδακτικοθεραπευτικές Μέθοδοι στην Ειδική Παιδαγωγική
6. Παιδαγωγική των Προβλημάτων Λόγου και Ομιλίας
7. Πληροφορική και Ειδική Παιδαγωγική
8. Παιδαγωγική και Διδακτική των προσώπων με προβλήματα όρασης

Επιλεγόμενα μαθήματα (θα επιλεγούν 4)

Γ. Επιλεγόμενα

1. Δυσλεξία σε παιδιά και εφήβους
2. Αυτισμός
3. Παιδαγωγική της Ένταξης
4. Ψυχοδιαγνωστική (Εμφαση στα άτομα με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες)
5. Εργοθεραπεία
6. Αισθητική Αγωγή και Εικονογραφημένο παιδικό βιβλίο στο Ειδικό Σχολείο
7. Συμβουλευτική – Προσανατολισμός στην Εκπαίδευση
8. Αξιολόγηση στην Εκπαίδευση
9. Περιβαλλοντική Αγωγή
10. Διδακτική της Γλώσσας: Το δημιουργικό «σκέφτομαι και γράφω»
11. Διοίκηση σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικού προσωπικού
12. Διοικητικοί θεσμοί του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος
13. Το Σύστημα Γραφής Braille

14. Νοηματική γλώσσα
15. Διαπολιτισμική Αγωγή
16. Νευροφυσιολογία-Νευροψυχολογία
17. Κοινωνιολογία των Α.Μ.Ε.Α.
18. Εισαγωγή στις Επιστήμες της αγωγής
19. Η Λογοτεχνία ως θεραπευτικό μέσο.
20. Μουσικοθεραπεία / Σύστημα - Orff

Επιπροσθέτως, προσφέρονται μαθήματα εκμάθησης ξένων γλωσσών, Αγγλικά – Γαλλικά - Γερμανικά, σε προαιρετική βάση και εφόσον οι μετεκπαιδευόμενοι το επιθυμούν. Επίσης στην αρχή του Α' (χειμερινού) εξαμήνου, πριν από την έναρξη των μαθημάτων, οι μετεκπαιδευόμενοι οφείλουν να παρακολουθήσουν το μάθημα

« Εξοικείωση στη χρήση Η.Υ.».

Μάθημα είναι η διδασκαλία μέρους ενός γνωστικού αντικείμενου κατά τη διάρκεια ενός εξαμήνου και επί δύο διδακτικές ώρες την εβδομάδα. Στο Α' (χειμερινό) εξάμηνο οι μετεκπαιδευόμενοι είναι υποχρεωμένοι εξετάζονται σε πέντε (5) ή (6) μαθήματα. Στα επόμενα εξάμηνα οι μετεκπαιδευόμενοι εξετάζονται σε (5) μαθήματα και στο Δ' (εαρινό) τέσσερα, εφόσον στο πρώτο επιλέξουν πέντε. Συνολικά και στα τέσσερα εξάμηνα, οι μετεκπαιδευόμενοι εκπαιδευτικοί υποχρεούνται να εξεταστούν επιτυχώς στα 20 από το σύνολο των 32 προσφερομένων μαθημάτων.

Πέραν των 20 μαθημάτων, κάθε μετεκπαιδευόμενος έχει δικαίωμα, σε προαιρετική βάση, να παρακολουθήσει περισσότερα από πέντε μαθήματα, χωρίς να εξεταστεί σ' αυτά. Η παρακολούθηση πιστοποιείται με σχετική βεβαίωση που χορηγείται από τη Γραμματεία του Διδασκαλείου.

Οι δηλώσεις επιλογής μαθημάτων προσκομίζονται στη Γραμματεία του Διδασκαλείου στην αρχή κάθε εξαμήνου.

Η διπλωματική εργασία είναι υποχρεωτική για όλους τους μετεκπαιδευόμενους και μέσω αυτής διασφαλίζεται η ειδίκευση του μετεκπαιδευόμενου, η οποία αναγράφεται στο δίπλωμα που του απονέμεται από το Διδασκαλείο. Η επίβλεψη της γίνεται από ένα διδάσκοντα καθηγητή ο οποίος πρέπει να είναι μέλος Δ.Ε.Π. του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης. Εάν η επίβλεψη γίνεται από διδάσκοντα που δεν είναι μέλος Δ.Ε.Π., τότε πρέπει να συνεπικουρείται από καθηγητή μέλος Δ.Ε.Π.. Ο κάθε διδάσκων μπορεί να αναλάβει την επίβλεψη πέντε εργασιών κατά ανώτερο όριο. Κατ' εξαίρεση στην Ειδική Αγωγή ο κάθε διδάσκων μπορεί να αναλαμβάνει το ανώτερο μέχρι επτά εργασίες. Η δήλωση του θέματος της διπλωματικής εργασίας, καθώς και του ή των επιβλεπόντων καθηγητών, γίνεται με την έναρξη του τρίτου εξαμήνου με δήλωση η οποία προσκομίζεται στη γραμματεία. Η δε παράδοσή της γίνεται το αργότερο στο τέλος Απριλίου του τέταρτου εξαμήνου.

Η εργασία μπορεί να είναι συλλογική, αλλά η συμβολή του καθενός πρέπει να είναι εμφανής. Μετά την κατάθεση της διπλωματικής εργασίας, ακολουθεί σε προαιρετική βάση, η παρουσίασή της σε ημερίδα που διοργανώνεται από το Διδασκαλείο.

Οι Διδάσκοντες φροντίζουν να παραδίδουν στη Γραμματεία του Διδασκαλείου μετά το πέρας του μαθήματός τους το δελτίο παρουσίας μετεκπαιδευομένων, που αποτελεί τεμμήριο, με το οποίο κατοχυρώνεται η υποχρεωτική παρουσία τους στα μαθήματα που διδάσκονται. Η επεξεργασία των δελτίων παρουσίας, σχετικά με τις υποχρεώσεις τόσο των διδασκόντων όσο και των μετεκπαιδευομένων, γίνεται από τη Γραμματεία του Διδασκαλείου.

Οι επαναληπτικές εξετάσεις για όσους έχουν αποτύχει σε μαθήματα τόσο των χειμερινών όσο και των εαρινών εξαμήνων του προηγούμενου ακαδημαϊκού έτους διενεργούνται από 1η έως 15η Σεπτεμβρίου.

Οι μετεκπαιδευόμενοι, που δεν προσήλθαν στις εξετάσεις Φεβρουαρίου και Ιουνίου για μαθήματα που είχαν δηλώσει να παρακολουθούν, μπορούν να εξεταστούν στα συγκεκριμένα μαθήματα κατά τις επαναληπτικές εξετάσεις του Σεπτεμβρίου. Αν και τότε δεν προσέλθουν στις εξετάσεις και εξακολουθούν να επζητούν την κατοχύρωση του συγκεκριμένου μαθήματος, πρέπει να το δηλώσουν εκ νέου.

Οι μετεκπαιδευόμενοι στην Ειδική Αγωγή παρακολουθούν μαθήματα σε Σ.Μ.Ε.Α. στο Γ' εξάμηνο και διδάσκουν αυτόνομα σε Σ.Μ.Ε.Α. από 15 έως 30 Μαΐου το Δ' Εξάμηνο.

Οι μετεκπαιδευόμενοι που στο τέλος του Δ' εξαμήνου και στις επαναληπτικές εξετάσεις Σεπτεμβρίου του ιδίου έτους δεν έχουν κατοχυρώσει με επιτυχή εξέταση τα 20 μαθήματα και δεν έχουν καταθέσει εργασία, θεωρούνται αποτυγχόντες και δεν τους χορηγείται το δίπλωμα του Διδασκαλείου. Διακόπτεται η απόσπασή τους, ενώ παράλληλα ενημερώνεται από τη Γραμματεία του Διδασκαλείου η υπηρεσία τους.

Για τη χορήγηση αδειών (κανονικών, αναρρωτικών, κήσης, λοχείας κλπ.) στους μετεκπαιδευόμενους ισχύουν τα όσα προβλέπονται στον κώδικα των Δημοσίων υπαλλήλων (Ν. 2683 ΦΕΚ 19/9-2-99) και στη σχετική νομοθεσία (Ν.2327/95, Ν. 2085/92 και στην Υ.Α. Γ3/26/18-2-98 «Ρύθμιση Διοικητικών Θεμάτων λειτουργίας των Διδασκαλείων της Χώρας ΦΕΚ 123/18-2-98.

Αναστολή φοίτησης μπορεί να γίνει στις εξής περιπτώσεις:

α) Από ένα μέχρι δύο εξάμηνα σπουδών λόγω δικαιολογημένων απουσιών (άδειες κήσης, λοχείας, αναρρωτικές), που να υπερβαίνουν το 20% των προβλεπόμενων παρουσιών και ύστερα από πράξη του Δ.Σ. του Διδασκαλείου του Π.Τ.Δ.Ε. του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

β) Σε εξαιρετικές περιπτώσεις (μακροχρόνιας ασθένειας) μπορεί να υπερβεί τα δύο εξάμηνα ύστερα από πράξη του Δ.Σ. του Διδασκαλείου του Π.Τ.Δ.Ε. του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

5.2 ΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΜΑΘΗΜΑ: Ιστορία Νεοελληνικής εκπαίδευσης ΙΙ **ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Σοφία Βούρη**

Κριτική προσέγγιση των προβλημάτων της νεοελληνικής εκπαίδευσης με βάση τις ιστορικές πηγές της εποχής εκείνης (19^{ος} –20ος αιώνας).

ΜΑΘΗΜΑ: Διδακτική της ιστορίας **ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Σοφία Βούρη**

1. Σκοποί και Στόχοι του μαθήματος της ιστορίας:
Γνωσιολογικοί, συναισθηματικοί, ψυχοκινητικοί.
2. Μέθοδοι: Ακροαματική, μαιευτική, εργαστηριακή, ανακαλύψευς, προγραμματισμένη, μελέτες / έρευνες.
3. Μέσα και υλικά που θα χρησιμοποιηθούν:
Παραδοσιακά: Σχολικό εγχειρίδιο, πίνακας, χάρτης, εικόνα, πηγή, γραφική παράσταση, οπτικο-ακουστικά: ραδιόφωνο, τηλεόραση, διαφάνεια, επιδιασκόπιο, φιλμ, κασετόφωνο, Η/Υ, νέα μέσα : λογοτεχνία, υπόδυση ρόλων, επίσκεψη σε μουσείο, εκπαιδευτική εκδρομή, πολιτικό τραγούδι.
4. Οργάνωση του μαθήματος της ιστορίας:
Οργάνωση της τάξης: μονολιθική, ομαδοποίηση, συνεταιριστική, εξατομίκευση.
Τριμερής πορεία μαθήματος – δραστηριότητες διδασκαλίας.
Μορφή διδασκαλίας: δασκαλοκεντρική, διαλογική, μαθητοκεντρική.
5. Τρόποι αξιολόγησης.
6. Πρακτικές εφαρμογές σε διδακτικές ενότητες.

ΜΑΘΗΜΑ: Υπολογιστικά Μαθηματικά
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Σοφοκλής Γαλάνης

1. Εισαγωγικές έννοιες. Η έννοια του αλγορίθμου και κριτήρια επιλογής αλγορίθμων. Απομυθοποίηση του (ηλεκτρονικού) υπολογιστή. Μέθοδος του συμπληρώματος (αναγωγή των τεσσάρων πράξεων της αριθμητικής στην πρόσθεση).
2. Παράσταση πραγματικών αριθμών στον υπολογιστή. Κανονικοποιημένοι αριθμοί. Οι τέσσερις πράξεις της αριθμητικής με κανονικοποιημένους αριθμούς.
3. Θεωρία Σφαλμάτων. Σφάλματα αποκοπής, σφάλματα στρογγύλευσης και σφάλματα μηχανής. Μετάδοση σφαλμάτων στις τέσσερις πράξεις της αριθμητικής.
4. Παρεμβολή – Πρόβλεψη. Αλγόριθμος της συνθετικής διαίρεσης. Ένας έξυπνος τρόπος για την μετάβαση από το οποιοδήποτε σύστημα αρίθμησης στο δεκαδικό. Πολυώνυμο παρεμβολής του Lagrange.
5. Πολυωνυμική προσέγγιση εμπειρικών δεδομένων. Δεδομένα από παρατηρήσεις ή πείραμα. Μέθοδος ελαχίστων τετραγώνων.
6. Αριθμητική επίλυση εξισώσεων. Επαναληπτικοί αλγόριθμοι για την επίλυση προβλημάτων. Ρίζες πραγματικών αριθμών. Μέθοδος του Ήρωνα για την εύρεση της τετραγωνικής ρίζας θετικού πραγματικού αριθμού.

ΜΑΘΗΜΑ: Διδακτική των Κειμένων της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Αθανάσιος Γκότοβος

A. ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Συνοπτική Ιστορία της Νεοελληνικής Γλώσσας.
Περίοδοι της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας.
Εθνική ιδιοτυπία και Λογοτεχνία. Η γλώσσα της λογοτεχνίας.
Μορφωτική αξία της λογοτεχνίας.

B. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑΣ

Γενική και ειδική διδακτική. Ορισμοί, περιεχόμενο.
Γενικοί σκοποί της διδασκαλίας.
Μέθοδοι, πορεία, διδακτικές αρχές.
Ατομικοποίηση της διδασκαλίας. Μειονεκτήματα και πλεονεκτήματα

Γ. ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Η ιδιαιτερότητα του μαθήματος και η διδασκαλία στην εκπαίδευση.
Σκοποί και επιμέρους στόχοι
Η παραδοσιακή διδασκαλία της λογοτεχνίας. Δειγματικές διδασκαλίες
περιόδων 1930 και 1975.
Η νέα εκπαιδευτική πραγματικότητα στη διδασκαλία της λογοτεχνίας.
Δειγματική διδασκαλία περιόδου 1990. Διακειμενικότητα.

**Δ. ΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΜΕ ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣ**

Δημοτικό τραγούδι (Ο ήλιος επαντρεύτηκε).
Πεζοτραγούδα (Ζ. Παπαντωνίου).
Παραδοσιακή ποίηση (Παλαμάς, Μαρκοράς, Σικελιανός, Βάρναλης,
Πορφυράς).
Νεωτερική ποίηση (Ελύτης, Βρεττάκος, Σεφέρης).

Πεζογραφία (Στρ. Μυριβήλης, Άγγελος Τερζάκης, Π.Παλαιολόγος).

Ε. ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΕΝΟΣ ΠΟΙΗΤΗ
Η ποιητική Μυθολογία του Νικηφόρου Βρεττάκου.

ΜΑΘΗΜΑ: Παιδαγωγική Ψυχολογία
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Γεώργιος Ηλ. Δήμου

1. Εισαγωγή
2. Εννοιολογικές αποσαφηνίσεις
3. Προϋποθέσεις μάθησης
4. Θεωρίες για τη μάθηση
- 4.1. Απλά είδη μάθησης
- 4.2. Κοινωνική μάθηση
- 4.3. Γνωστική μάθηση
5. Σχηματισμός εννοιών και κανόνων
6. Κριτική και δημιουργική σκέψη
7. Μαθησιακά προβλήματα

ΜΑΘΗΜΑ: Μεθοδολογία της Παιδαγωγικής Έρευνας II
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Αναστάσιος Εμβαλωτής

- 1.Εισαγωγή στην Έρευνα: Η σημασία της επιστημονικής έρευνας
- 2.Μεθοδολογία – Ερευνητικές Στρατηγικές
- 3.Μετρήσεις & Διαχείριση Ερευνητικών Δεδομένων
(Ερευνητικές Πρακτικές, Εσωτερική Αξιοπιστία Μετρήσεων)
- 4.Νέες Τεχνολογίες & Έρευνα στις Επιστήμες της Αγωγής
- 5.Εισαγωγή στη χρήση εφαρμογών στατιστικής επεξεργασίας και ανάλυσης δεδομένων
- 6.Επεξεργασία και ανάλυση εμπειρικών δεδομένων
- 7.Μελέτες Περιπτώσεων [με τη χρήση του SPSS for Windows]
- 8.Υλοποίηση ερευνητικών σχεδίων.

ΜΑΘΗΜΑ: Φιλοσοφία της Παιδείας Ι
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Γρηγόρης Καραφύλλης

1. Η διασύνδεση των όρων φιλοσοφία και παιδεία
2. Παιδεία και αγωγή
3. Κοινωνικοποίηση και εκπαίδευση
4. Παιδεία και ανθρώπινη φύση
5. Παιδεία και γνώση
6. Το πλαίσιο της ηθικής
7. Παιδεία και πολιτισμός.

ΜΑΘΗΜΑ: Παιδικό Βιβλίο
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Μάρθα Καρπόζηλου

1. Εισαγωγή στην παιδική λογοτεχνία.
2. Το παιδικό λογοτέχνημα ως έργο τέχνης και μέσο αγωγής.
3. Ο ψυχικός κόσμος του παιδιού και το παιδικό βιβλίο.
4. Η Παιδική φιλαναγνωσία και αναγνωστικά ενδιαφέροντα κατά ηλικία.
5. Γιατί τα παιδιά δεν διαβάζουν βιβλία.
6. Τα κριτήρια επιλογής των παιδικών βιβλίων.
7. Η σημασία της εικονογράφησης και ο ρόλος του εικονογράφου στο παιδικό βιβλίο.

ΜΑΘΗΜΑ: Περιβαλλοντική Αγωγή
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Απόστολος Κατσίκης

1. Οριοθέτηση και σύνθεση της Π.Α.
2. Περιβαλλοντική Αγωγή και Εκπαίδευση
3. Εννοιολογικές προσεγγίσεις
4. Οικολογική θεώρηση του περιβάλλοντος
5. Ανθρώπινη κοινωνία και περιβάλλον
6. Η οικολογική κρίση
7. Περιβάλλον και ανάπτυξη

ΜΑΘΗΜΑ: Διδακτική της Γεωγραφίας
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Απόστολος Κατσίκης

1. Γεωγραφική Επιστήμη
(οριοθέτηση σκοπού – περιεχομένου – πεδίων ενασχόλησης)
2. Ιστορική εξέλιξη της γεωγραφικής σκέψης
3. Διάρθρωση της επιστήμης της Γεωγραφίας
4. Γεωγραφικές Σχολές
5. Θέματα διδακτικής της Γεωγραφίας
(Γνωστική τεμμηρίωση – μεθοδολογική – διδακτική προσέγγιση)

ΜΑΘΗΜΑ: Νεοελληνική Γλώσσα
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Γεώργιος Καψάλης

1. Οι φθόγγοι
 - α. Ακουστική
 - β. Το φθογγικό σύστημα
 - γ. Ο τόνος
2. Οι λέξεις
 - α. Γενικά
 - β. Το ονοματικό σύστημα
 - γ. Το ρηματικό σύστημα
3. Οι ομάδες των λέξεων
 - α. Γενικά χαρακτηριστικά της ομάδας
 - β. Ο προσδιορισμός
 - γ. Η παράθεση
 - δ. Οι άλλοι όροι της πρότασης
4. Η φράση
 - α. Γενικά χαρακτηριστικά
 - β. Ονοματική και ρηματική φράση
5. Το λεξιλόγιο
 - α. Γενικά χαρακτηριστικά του λεξιλογίου
 - β. Παραγωγή – Σύνθεση
 - γ. Περιεχόμενο του λεξιλογίου

ΜΑΘΗΜΑ: Εισαγωγή στη Γλωσσολογία
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Γεώργιος Καψάλης

1. Αντικείμενο της Γλωσσολογίας
2. Νεότερη Γλωσσολογία – Συγχρονία και Διαχρονία στη Γλώσσα

3. Γλωσσική επικοινωνία
4. Γλώσσα – Λόγος – Ομιλία
5. Ομιλία και ύφος (Σχήματα λόγου)
6. Συνταγματικές και Παραδειγματικές Σχέσεις
7. Είδη Γραμματικής

ΜΑΘΗΜΑ: Διδακτική Μαθηματικών
ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Ευγενία Κολέζα

1. Βασικές αρχές των Ρεαλιστικών Μαθηματικών
2. Η Διδακτική υποδομή ενός Π.Σ. για τα Μαθηματικά στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση
3. Διδακτικο-θεωρητικές απόψεις σχετικά με τη χρήση εκπαιδευτικού υλικού.
4. Κλάσματα, μια ολοκληρωμένη θεώρηση
5. Διδακτική της γεωμετρίας
6. Τεστ-αξιολόγηση
7. Μαθηματική εκπαίδευση παιδιών με ειδικές ανάγκες

ΜΑΘΗΜΑ: Εισαγωγή στα Μαθηματικά
ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Ευγενία Κολέζα

1. Το σύνολο \mathbb{N} των Φυσικών αριθμών
2. Συστήματα Αρίθμησης
3. Η αλγόριθμος διαίρεση. Στοιχειώδεις ιδιότητες διαιρετότητας
4. Μ.Κ.Δ., Ε.Κ.Π.
5. Κριτήρια διαιρετότητας

ΜΑΘΗΜΑ: Εισαγωγή στις Επιστήμες της Αγωγής
ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Φωτεινή Κοσσυβάκη

I. Η Παιδαγωγική Θεωρία

Η συνολική προβληματική των Επιστημών της Αγωγής.

Εννοιολογικές αποσαφηνίσεις.

Θεωρητικές προσεγγίσεις.

Κατευθύνσεις της Παιδαγωγικής Επιστήμης και μεθοδολογικά προβλήματα.

1. Εμπειρική Αναλυτική Παιδαγωγική.

2. Ερμηνευτική Παιδαγωγική.

3. Κριτική Παιδαγωγική.

Οι προϋποθέσεις της Αγωγής: Ανθρωπολογική Θεώρηση.

II. Η Παιδαγωγική πράξη

Θεσμοί αγωγής

Επίπεδα και μέθοδοι προσέγγισης παιδαγωγικών φαινομένων

III. Σύγχρονες τάσεις της Παιδαγωγικής Επιστήμης

1. Οικολογική Παιδαγωγική

2. Παιδαγωγική της Ειρήνης

3. Διαπολιτισμική Παιδαγωγική

ΜΑΘΗΜΑ: Γενική Διδακτική

ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Φωτεινή Κοσσυβάκη

Εισαγωγή: Η συνολική προβληματική της διδακτικής, εννοιολογικές αποσαφηνίσεις.

I. Οργάνωση της Διδασκαλίας- Διδακτικός σχεδιασμός.

1. Το πρόβλημα της μετατροπής των περιεχομένων διδασκαλίας σε διδάξιμη γνώση και η συμβολή του εκπαιδευτικού.
2. Το πρόβλημα της σκοποθεσίας και ο ρόλος των αναλυτικών προγραμμάτων και των σχολικών εγχειριδίων.
3. Το πρόβλημα της κοινωνικής οργάνωσης της τάξης από τη σκοπιά των θεωριών μάθησης και των αρχών επικοινωνίας (κοινωνικές και διδακτικές μορφές, στρατηγικές προσέγγισης της γνώσης).
4. Η διδακτική ερώτηση ως μέσο προώθησης της χειραφέτησης και της αυτονομίας μάθησης των μαθητών.
5. Η αξιολόγηση της διδασκαλίας ως διαδικασία ανατροφοδότησης για εκπαιδευτικούς και μαθητές.

II. Εναλλακτικά μοντέλα Διδασκαλίας και δυνατότητες εισαγωγής καινοτομιών στη διδακτική πράξη.

1. Μοντέλο Κριτικής Επικοινωνιακής Διδασκαλίας.
2. Μοντέλο Διδασκαλίας σχεδίων Δράσης (Projekt).
3. Μοντέλο Ομαδοσυνεργατικής Διδασκαλίας.
4. Μοντέλο Επιστημονικής Διδασκαλίας.
5. Μοντέλο Προγραμματισμένης Διδασκαλίας.
6. Μοντέλο Διαφοροποιημένης Διδασκαλίας

ΜΑΘΗΜΑ: Αξιολόγηση στην Εκπαίδευση
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Χαράλαμπος Κωνσταντίνου

Η θεματολογία που κυριαρχεί στο συγκεκριμένο μάθημα είναι η ακόλουθη:

1. Εννοιολογική και θεωρητική προσέγγιση (αξιολόγηση, βαθμολόγηση, εξετάσεις, βαθμός, επίδοση.....)
2. Η παιδαγωγική λειτουργία της αξιολόγησης σε σχέση με τις κοινωνικές λειτουργίες του σχολείου και γενικά τη σημερινή σχολική πραγματικότητα
3. Οι τεχνικές της αξιολόγησης (γραπτές και προφορικές εξετάσεις, τεστ...)
4. Μέσα αποτύπωσης της αξιολόγησης (βαθμός, περιγραφική αξιολόγηση...)
5. Πρακτική άσκηση
6. Η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου (αναδρομή- λειτουργία – ανταπόκριση)

ΜΑΘΗΜΑ: Σχολική Παιδαγωγική
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Χαράλαμπος Κωνσταντίνου

Η θεματολογία που κυριαρχεί στο συγκεκριμένο μάθημα είναι η ακόλουθη:

1. Τα προβλήματα της Παιδαγωγικής ως επιστήμης
2. Το σχολείο ως κοινωνικό δημιούργημα και οι κοινωνικές του λειτουργίες
3. Ο ρόλος του εκπαιδευτικού ως θεωρία και πράξη
4. Η αγωγή ως έννοια, περιεχόμενο και σχολική διαδικασία, οι μορφές εμφάνισής της και οι επιπτώσεις τους στη διαμόρφωση της προσωπικότητας του μαθητή
5. Προβληματικές περιοχές στην οργάνωση της εκπαιδευτικής επικοινωνίας (π.χ. οι ποινές στην παιδαγωγική διαδικασία)
6. Ανάλυση συγκεκριμένων προβληματικών φαινομένων – παραδειγμάτων από την υπαρκτή σχολική πραγματικότητα.

ΜΑΘΗΜΑ: Διδακτική της Φυσικής
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Κωνσταντίνος Κώτσης

1. Η φύση των Φυσικών Επιστημών και η μάθηση
2. Οι διαδικασίες της επιστημονικής μεθόδου και η διδασκαλία της Φυσικής
3. Η πειραματική διδασκαλία
4. Οι εναλλακτικές ιδέες των μαθητών και οι επιπτώσεις τους στη διδασκαλία
5. Το εποικοδομητικό μοντέλο μάθησης
6. Ο ρόλος του πειράματος στην εννοιολογική αλλαγή
7. Οι προϋπάρχουσες ιδέες των μαθητών για διάφορες έννοιες της φυσικής
8. Παραδείγματα εποικοδομητικής προσέγγισης

ΜΑΘΗΜΑ: Βασική Φυσική
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Κωνσταντίνος Κώτσης

1. Εισαγωγή
2. Έννοιες της κίνησης
3. Νόμοι της κίνησης του Νεύτωνα
4. Ορμή
4. Ενέργεια
5. Περιστροφική κίνηση
6. Ατομική φύση της ύλης
7. Καταστάσεις της ύλης
8. Στερεά
9. Υγρά
10. Αέρια

ΜΑΘΗΜΑ: Διοικητικοί Θεσμοί του Ελληνικού Εκπαιδευτικού Συστήματος
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Αθανάσιος Λαΐνας

Μέσα στα πλαίσια του μαθήματος αυτού εξετάζονται επιλεκτικά βασικοί διοικητικοί θεσμοί του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος σε αναφορά με τους ακόλουθους τομείς:

- α) όργανα διαμόρφωσης εκπαιδευτικής πολιτικής και λήψης αποφάσεων στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα
- β) οργάνωση του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος κατά βαθμίδα εκπαίδευσης και τύπο σχολικών μονάδων
- γ) υπηρεσιακή κατάσταση του εκπαιδευτικού προσωπικού στην Ελλάδα
- δ) εσωτερική οργάνωση και λειτουργία των σχολικών μονάδων στην Ελλάδα.

ΜΑΘΗΜΑ: Διοίκηση Σχολικών Μονάδων και Εκπαιδευτικού Προσωπικού
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Αθανάσιος Λαΐνας

Μέσα στα πλαίσια του μαθήματος αυτού εξετάζονται θέματα που αφορούν στη διοίκηση των σχολικών μονάδων και του εκπαιδευτικού προσωπικού με σκοπό την κατάρτιση στελεχών τα οποία θα αναλάβουν και θα ασκήσουν διοικητικούς ρόλους εντός του συστήματος της σχολικής εκπαίδευσης. Ειδικότερα το περιεχόμενο του μαθήματος καλύπτει θεματικές ενότητες όπως το έργο των διοικητικών στελεχών στην εκπαίδευση, η επιλογή και η κατάρτιση των διοικητικών στελεχών, η άσκηση ηγετικών ρόλων, η λήψη αποφάσεων στη διοίκηση των σχολικών μονάδων, η παρότρυνση και παρακίνηση του εκπαιδευτικού προσωπικού, η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού προσωπικού και των εκπαιδευτικών προγραμμάτων, η εισαγωγή καινοτομιών και αλλαγών στην εκπαίδευση, η ποιότητα στην εκπαίδευση, το αποτελεσματικό σχολείο κλπ.

ΜΑΘΗΜΑ: Εκπαιδευτική Στατιστική
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Σωτήριος Λουκάς

1. Βασικές έννοιες: Πληθυσμός, Δείγμα, Μεταβλητή, Τυχαία Δειγματοληψία
2. Περιγραφική Στατιστική: Πίνακες Συχνότητας, Γραφικές Παραστάσεις, Μέτρα Θέσεις και Μεταβλητότητας.
3. Στοιχεία θεωρίας Πιθανοτήτων: Ενδεχόμενα, Ορισμός Πιθανότητας, Ανεξαρτησία.
4. Τυχαίες Μεταβλητές και Κατανομές Πιθανότητας: Διωνυμική, Poisson, Κανονική Κατανομή.
5. Στατιστική Συμπερασματολογία : Εκτίμηση Παραμέτρων, Έλεγχος Στατιστικών Υποθέσεων για Μέσες Τιμές, Πίνακες Συνάφειας.
6. Γραμμική Σχέση Μεταβλητών, Συσχέτιση, Παλινδρόμηση.
7. Χρησιμότητα Στατιστικών Μεθοδολογιών στην Εκπαίδευση και την Παιδαγωγική.

ΜΑΘΗΜΑ: Πληροφορική και Ειδική Παιδαγωγική
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Αναστάσιος Μικρόπουλος

1. Εισαγωγή στις τεχνολογίες της πληροφορικής
2. Περιβάλλον εργασίας
3. Εκπαιδευτική Τεχνολογία
4. Εκπαιδευτικό Λογισμικό στην Ειδική Αγωγή
5. Το διαδίκτυο στην Ειδική Αγωγή

ΜΑΘΗΜΑ: Η Πληροφορική στην Εκπαιδευτική Διαδικασία
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Αναστάσιος Μικρόπουλος

1. Εισαγωγή στις τεχνολογίες της πληροφορικής
2. Η πληροφορική στη διαχείριση του σχολείου
3. Εκπαιδευτική Τεχνολογία
4. Εκπαιδευτικό λογισμικό
5. Εκπαιδευτικό λογισμικό υπερμέσων
6. Εκπαιδευτικό λογισμικό Εικονικής Πραγματικότητας
7. Η Logo στην Εκπαιδευτική Διαδικασία
8. Το διαδίκτυο στην εκπαίδευση

ΜΑΘΗΜΑ: Ψυχοπαθολογία της Ανάπτυξης
ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Πλουσία Μισσηλίδη

1. Τι είναι «Φυσιολογική» και τι «Ψυχοπαθολογική» Συμπεριφορά
2. Διάγνωση – Ταξινόμηση και Αξιολόγηση
3. Αιτία της Παιδικής Ψυχοπαθολογίας

Ειδικές Ψυχολογικές Διαταραχές της Παιδικής Ηλικίας

1. Αυτισμός – Διάχυτες Διαταραχές της Ανάπτυξης
2. Ελλειμματική Προσοχή (με ή χωρίς Υπερκινητικότητα)
3. Κοινωνική Απόσυρση και Κατάθλιψη
4. Σχολική και άλλες Φοβίες της Παιδικής Ηλικίας
5. Παιδική Κακοποίηση
6. Μέθοδοι Αντιμετώπισης

ΜΑΘΗΜΑ : Ψυχολογία του Παιδικού Σχεδίου
ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Πλουσία Μισσηλίδη

1. Στάδια στην Ανάπτυξη του Παιδικού Σχεδίου
2. Οι πρώτες σχεδιαστικές προσπάθειες του παιδιού
3. Το σχέδιο της Ανθρώπινης φιγούρας
4. Διαφυλετικές διαφορές στα παιδικά σχέδια του ανθρώπου
5. Διαγνωστική χρήση του Παιδικού Σχεδίου
6. Κανονικές αναπαραστάσεις ανθρώπων
7. Απεικόνιση της σχέσης των αντικειμένων στο χώρο
8. Εξαιρετική Σχεδιαστική Ανάπτυξη
9. Παιδικό σχέδιο και ο ρόλος του δασκάλου

ΜΑΘΗΜΑ: Εξελικτική Ψυχολογία
ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Πλουσία Μισαηλίδη

1. Εισαγωγή στην Ψυχολογία της Ανάπτυξης
2. Θεωρίες της ανάπτυξης
3. Πρώτες Κοινωνικές Σχέσεις
4. Παράγοντες που επιδρούν στην Ανάπτυξη της Προσωπικότητας
5. Γλωσσική Ανάπτυξη
6. Σχηματισμός Εννοιών και Γνωστική Ανάπτυξη
7. Νοημοσύνη
8. Θεωρία του Νου
9. Παιδικό Σχέδιο
10. Παιχνίδι
11. Ανάπτυξη της Ηθικότητας

ΜΑΘΗΜΑ: Μεθοδολογία της Παιδαγωγικής Έρευνας Ι
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Ανδρέας Μπρούζος

1. Εμπειρική και Παιδαγωγική έρευνα
2. Έρευνα και Ανάπτυξη
3. Χαρακτηριστικά της Παιδαγωγικής Έρευνας
4. Είδη της Παιδαγωγικής Έρευνας
5. Στάδια της Παιδαγωγικής έρευνας
6. Μέθοδοι της Παιδαγωγικής έρευνας
7. Μέθοδοι επιλογής του δείγματος
8. Μέσα και διαδικασίες συλλογής δεδομένων
9. Μέθοδοι επεξεργασίας δεδομένων
10. Ερμηνεία και συζήτηση των ευρημάτων
11. Ποσοτική και ποιοτική έρευνα
12. Αμφιβολίες γύρω από τη νομοθετική έρευνα
13. Η Παιδαγωγική έρευνα υπό επίθεση
14. Παραδείγματα Παιδαγωγικής έρευνας από το διεθνή χώρο.

ΜΑΘΗΜΑ: Συμβουλευτική–Προσανατολισμός στην Εκπαίδευση
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Ανδρέας Μπρούζος

1. Έννοια – Ορισμοί – Ειδική Ορολογία
2. Ιστορική εξέλιξη του θεσμού
3. Βασικές Θεωρίες Συμβουλευτικής – Προσανατολισμού
4. Σκοποί και λειτουργίες του θεσμού
5. Ο εκπαιδευτικός ως λειτουργός Συμβουλευτικής - Προσανατολισμού

ΜΑΘΗΜΑ: Διαπολιτισμική Αγωγή
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Γεώργιος Νικολάου

Το περιεχόμενο του μαθήματος αφορά τις εξής διδακτικές ενότητες:

1. Εννοιολογικές Τοποθετήσεις
2. Μετανάστευση - Παλιννόστηση
3. Η Ελλάδα χώρα υποδοχής μεταναστών
4. Το παιδαγωγικό & διδακτικό πρόβλημα
5. Μοντέλα διαχείρισης της διαπολιτισμικότητας
6. Δίγλωσσία- Δίγλωσση Εκπαίδευση
7. Μεθοδολογία Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης

ΜΑΘΗΜΑ: Κοινωνιολογία της Εκπαίδευσης
ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Σουζάνα Νικολάου

Το περιεχόμενο του μαθήματος αφορά τις εξής διδακτικές ενότητες:

1. Βασικές έννοιες της Κοινωνιολογίας της Εκπαίδευσης, Κοινωνική ένταξη- Κοινωνικοποίηση (θεωρία , διαδικασία, φάσεις , βασικοί φορείς).
2. Οικογένεια και κοινωνικοποίηση.
3. Κοινωνικές τάξεις – κοινωνική κινητικότητα – κοινωνική αναπαραγωγή και σχολείο.
4. Εκπαίδευση και κοινωνική κινητικότητα. Σχολική επίδοση και κοινωνική προέλευση.
5. Η ισότητα των εκπαιδευτικών ευκαιριών : μύθος ή πραγματικότητα; Παράγοντες που επηρεάζουν τη σχολική επίδοση (σχολική επιτυχία και αποτυχία).

6. Ελληνική εκπαίδευση και ανισότητα. Τα ιδιαίτερα γνωρίσματα του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος. Η πρόσβαση στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση.

7. Παγκοσμιοποίηση και κοινωνικές αλλαγές..

ΜΑΘΗΜΑ: Πρώτη Γραφή και Ανάγνωση
ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Σμαράγδα Παπαδοπούλου

1. Στάδια προανάγνωσης
2. Τεχνικές διδασκαλίας στην πρώτη ανάγνωση
 - 2.1. Μοντεσοριανή μέθοδος
 - 2.2. Αλφαβητική μέθοδος
 - 2.3. Αναλυτικοσυνθετική μέθοδος
 - 2.4. Ολική μέθοδος
3. Στάδια προγραφής
 - 3.1. Η μη συνειδητή γραφή
 - 3.2. Το παιχνίδι και τα προγραφικά στάδια
 - 3.3. Ζωγραφική και γραφή
4. Αντιμετώπιση δυσκολιών στην πρώτη γραφή κι ανάγνωση
5. Γνωριμία με διδακτικά υλικά και κατασκευές
6. Εποπτικά μέσα στην υπηρεσία της πρώτης γραφής κι ανάγνωσης
7. Νέες τάσεις στη διδασκαλία της πρώτης γραφής κι ανάγνωσης (Εθνικό Κέντρο Βιβλίου, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο)
8. Ο ρόλος της Γραμματικής και του Συντακτικού στη διδασκαλία του γλωσσικού μαθήματος για την Α' τάξη
9. Ο ρόλος της λογοτεχνίας στην πρώτη γραφή κι ανάγνωση, η λειτουργική χρήση του είδους.
10. Οι ιδιαιτερότητες της παιδικής γλώσσας, τα λάθη και ανάλυση λόγου σε ατομική έρευνα της γλώσσας για την ηλικία αυτή, (log, cas).

ΜΑΘΗΜΑ: Διδακτική της Γλώσσας:
Το δημιουργικό «σικέφτομαι και γράφω»
ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Σμαράγδα Παπαδοπούλου

1. Εισαγωγή στις γλωσσικές τέχνες (language arts):
 - 1.1. Μουσική και γραπτός λόγος
 - 1.2. Θέατρο και γραπτός λόγος
 - 1.3. Κινηματογράφος, τηλεόραση και γραπτός λόγος
 - 1.4. Εικαστικά και γραπτός λόγος-κατασκευές υλικών
2. για τη διδασκαλία του δημιουργικού «σκέφτομαι και γράφω»
 - 2.1. Κίνηση και γραπτός λόγος: η γλώσσα του σώματος (body language)
2. Η δημιουργική ανάγνωση και γραφή με τεχνικές του Gianni Rodari
3. Η γραπτή επικοινωνία μέσα στην τάξη με το παιχνίδι του καθρέφτη
4. Μεταφορά πεζού λόγου σε ποιητικό και άλλα παιχνίδια με το ύφος της γλώσσας.
5. Ποικιλίες γραφής και παραγωγή λόγου από τα παιδιά
 - 5.1. Γράφοντας ιστορίες μαζί με τα παιδιά, αφηγηματικός λόγος.
 - 5.2. Δημοσιογραφικός λόγος
 - 5.3. Ιδιόλεκτοι και προσωπικό ύφος
6. Τεχνικές εμπλουτισμού του κειμένου με περιγραφικά στοιχεία
7. Αναμόρφωση της πρώτης γραπτής έκφρασης- μοντέλα διδασκαλίας
8. Τεχνικές για την επίλυση ιδιαίτερων προβλημάτων στη γραφή: έκφραση, σύνταξη, ορθογραφία
9. Εποπτικά μέσα διδασκαλίας στην υπηρεσία της δημιουργικής γραφής.
10. Η συνεργασία των άλλων διδακτικών αντικειμένων στη διδακτική της γλώσσας και ο ρόλος της γραπτής έκφρασης σε όλα τα μαθήματα του δημοτικού σχολείου: πώς το δημιουργικό γράψιμο συνεισφέρει στη διδασκαλία όλων των μαθημάτων του αναλυτικού προγράμματος
11. Μελέτη και ερευνητική εφαρμογή στη γλωσσική εξέλιξη παιδιών - case study-profile. Εξαγωγή συμπερασμάτων για την ιδιομορφία της παιδικής γραπτής έκφρασης και τα γλωσσικά λάθη.

ΜΑΘΗΜΑ: Οι κοινωνιολογικές και παιδαγωγικές διαστάσεις της Φυσικής Αγωγής και του Αθλητισμού
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Χρήστος Παππάς

1. Καθορισμός των εννοιών της Φυσικής αγωγής και του Αθλητισμού
2. Σκοπός της Φυσικής αγωγής και του αθλητισμού στην Εκπαίδευση
3. Στόχοι του σχολικού Αθλητισμού σχετικά με
 - την εκπαίδευση των μαθητών σε διάφορες αθλητικές δραστηριότητες
 - την εκπαίδευση της Φυσικής αγωγής στην κοινωνικοποίηση
 - την εκπαίδευση των μαθητών ως προς την εκτέλεση διαφόρων ρυθμικών
 - την εκπαίδευση και συνειδητοποίηση του μαθητή σε ό,τι αφορά τις αθλητικές του ικανότητες
4. Πρακτική εφαρμογή και μεθοδολογία

ΜΑΘΗΜΑ : Επιστημολογία
ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Μαρία Πουρνάρη

I. Η φύση της γνώσης

1. Πεποίθηση
2. Αλήθεια
3. Θεμελίωση – Δικαιολόγηση

II. Οι πηγές της Γνώσης

1. Κατ' αίσθηση εμπειρία
2. Έλλογη νόηση

III. Τα όρια της ανθρώπινης γνώσης

1. Σκεπτικισμός
2. Αντισκεπτικισμός

ΜΑΘΗΜΑ: Διδακτικοθεραπευτικές Μέθοδοι στην Ειδική
Παιδαγωγική
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Σπυρίδων Σούλης

1. Εννοιολογικές διασαφηνίσεις
2. Τα χαρακτηριστικά των ατόμων που παρουσιάζουν νοητική υστέρηση
3. Τα χαρακτηριστικά των ατόμων με νοητική υστέρηση σε σχέση με τη μάθηση
4. Παρεμβάσεις και Προσαρμογές
5. Αναλυτικό Πρόγραμμα (Α.Π.) Ετήσιο αναλυτικό πρόγραμμα
6. Σχεδιασμός διδακτικών προγραμμάτων
7. Τεχνικές ανάλυσης των διδακτικών στόχων
8. Αξιολόγηση και καταγραφή της προόδου του μαθητή

ΜΑΘΗΜΑ: Νοητική Υστέρηση
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Σπυρίδων Σούλης

1. Έννοια και φύση της νοητική υστέρησης
2. Συστήματα ταξινόμησης

3. Συχνότητα νοητικής υστέρησης
4. Αιτίες - Πρόληψη
5. Εκτίμηση νοητικής υστέρησης
6. Άτομα που παρουσιάζουν νοητική υστέρηση: Χαρακτηριστικά και ενδιαφέρον για μάθηση
7. Εκπαίδευση των παιδιών που παρουσιάζουν νοητική υστέρηση
8. Συμβουλευτική της οικογένειας των παιδιών που παρουσιάζουν νοητική υστέρηση

ΜΑΘΗΜΑ: Παιδαγωγική της Ένταξης
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Σπυρίδων Σούλης

1. Έννοια και φύση της αναπηρίας.
2. Η ένταξη (Διασάφηση των όρων ένταξη και ενσωμάτωση)
3. Η Παιδαγωγική της ένταξης ως εξέλιξη της Ειδικής Παιδαγωγικής
4. Οι αρχές και οι σκοποί της βασικής εκπαίδευσης όσον αφορά την ένταξη.
5. Η ένταξη των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες ως ηθικό αξίωμα.
6. Παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στο Νηπιαγωγείο και το Δημοτικό Σχολείο.
7. Ο/Η Παιδαγωγός της ένταξης.
8. Σχολική ένταξη: Ο ειδικός ρόλος των γονιών.
9. Από την παιδαγωγική της ένταξης σ' ένα σχολείο για όλους.
10. Ενιαία εκπαίδευση, αποτελέσματα της συνδιάσκεψης της Σαλαμάνκα.

ΜΑΘΗΜΑ: Εισαγωγή στην Ειδική Παιδαγωγική
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Σπυρίδων Σούλης

1. Η ιστορική εξέλιξη και οι προϋποθέσεις της Ειδικής Παιδαγωγικής.
2. Ειδική Παιδαγωγική: Φιλοσοφία, σκοπός και επιδιώξεις.
3. Η έννοια της αναπηρίας.
4. Εντόπιση, αναγνώριση και διάγνωση των ειδικών αναγκών.
5. Σύγχρονες τάσεις προσέγγισης των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.
6. Η νευροφυσιολογική - αναπτυξιακή θέση.
7. Η κοινωνική – υλιστική αντίληψη.
8. Η αντίληψη για το παιδί με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες υπό το πρίσμα της κοινωνικής εξάρτησης.
9. Διαστάσεις μιας ανθρωπολογικής - προσωποκεντρικής ολικής αντίληψης για το παιδί με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες.
10. Η κατάσταση της Ειδικής Παιδαγωγικής στην Ελλάδα.
11. Υποστηρικτικά προγράμματα έγκαιρης παρέμβασης.

ΜΑΘΗΜΑ : Παιδαγωγική και Διδακτική των προσώπων
με προβλήματα λόγου και ομιλίας

ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Σπυρίδων Σούλης

Μέρος Α'

1. Συνοπτική παρουσίαση της εξέλιξης της γλώσσας
2. Παιδοψυχολογικές προσεγγίσεις και προωθητικά μέτρα και μέσα παρέμβασης στη γλωσσική εξέλιξη
3. Αντίληψη και γλώσσα
4. Η Παιδαγωγική των διαταραχών του λόγου και της Ομιλίας κάτω από το πρίσμα των θεωριών της μάθησης των προβλημάτων – δυσλειτουργιών του λόγου και της Ομιλίας
5. Διαγνωστική εργασία και Θεραπεία

Μέρος Β'

1. Δυσλαλία
2. Δυσγραμματισμός
3. Τραυλισμός
4. Ταχυλαλία
5. Γλωσσικός Αρνητισμός
6. Ακουστική Αλαλία – Ακουστική Αγνωσία – Λεκτική Απραξία
7. Δυσαθρία
8. Δυσγλωσσίες
9. Δυσφωνίες
10. Αφασίες
11. Δυσλεξία

ΜΑΘΗΜΑ: Δυσλεξία σε παιδιά και εφήβους **ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Δημήτριος Στασινός**

1. Πρόσκτηση βασικών γνώσεων και ο ρόλος του σύγχρονου σχολείου
2. Εννοιολογική οριοθέτηση
3. Ορολογία δυσλεξίας
4. Δυσλεξία και διεργασίες ανάγνωσης και ορθογραφημένης γραφής
5. Γλωσσική συμπεριφορά του παιδιού με δυσλεξία
6. Δυσλεξία και Υπερλεξία
7. Δυσλεξία και γλώσσες του κόσμου
8. Δυσλεξία και αιτιογενής εικόνα
9. Δυσλεξία: μοντέλα ερμηνείας
10. Στρατηγικές παρέμβασης στο σχολείο
11. Δυσλεξία και Ελληνική εκπαιδευτική πραγματικότητα
- 12 Το μέλλον της δυσλεξίας σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία

ΜΑΘΗΜΑ: Γενική Φυσική

ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Κ. Τριανταφυλλόπουλος

Γεωμετρική και Κυματική Οπτική – Ανάκλαση, διάθλαση, πόλωση, περιθλαση του φωτός, φακοί και κάτοπτρα

Θερμότητα - Στατιστική ερμηνεία, νόμοι αερίων, θερμοδυναμικοί νόμοι

Στοιχεία Ηλεκτρισμού

Σύγχρονη Φυσική

ΜΑΘΗΜΑ: Αισθητική Αγωγή και Εικονογραφημένο Παιδικό Βιβλίο

ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Ασωνίτης Πολυδεύκης

A. Η παιδική εικονογραφία

1. Το πλαίσιο θεώρησης της παιδικής εικονογραφίας
2. Ιστορική θεώρηση των εικονογραφικών αντιλήψεων
3. Παραδοσιακές και σύγχρονες παιδαγωγικές και αισθητικές αντιλήψεις για το ρόλο της εικόνας

B. Ο μαθησιακός ρόλος του Εικονογραφημένου Παιδικού Βιβλίου(Ε.Π.Β.)

1. Η συμβολή του Ε.Π.Β. στην πρόκληση κινήτρων και διαδικασιών μάθησης (σύγκριση, ταξινόμηση,κατανόηση λογικών σχέσεων και αναλογιών του χώρου).
2. Η συμβολή του Ε.Π.Β. στην ολική, διαθεματική και διαπολιτισμική προσέγγιση της μάθησης

Γ. Ο κοινωνικοποιητικός ρόλος του Εικονογραφημένου Παιδικού Βιβλίου

1. Το Ε.Π.Β. ως μέσο κοινωνικοποίησης και τροποποίησης της συμπεριφοράς του παιδιού στο σχολείο
2. Η συμβολή του Ε.Π.Β. στη δημιουργία στάσεων, επιθυμιών, συναισθημάτων και προθέσεων στο παιδί
3. Η αναγνώριση των συνανθρώπων μέσω της εικονογράφησης
4. Η ανακάλυψη του εαυτού σε σχέση με το περιβάλλον

Δ. Συγκρότηση συστήματος ερμηνείας-αξιολόγησης της εικόνας στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής διαδικασίας

1. Συγκρότηση συστήματος αξιολόγησης-ερμηνείας της εικόνας
2. Εικονογραφικές κατηγορίες στα σχολικά εγχειρίδια και στο βιβλίο παιδικής λογοτεχνίας

E. Εκπαιδευτικές εφαρμογές αισθητικών δεξιοτήτων στο σχολείο

ΜΑΘΗΜΑ: Αισθητική Αγωγή και Εικονογραφημένο Παιδικό Βιβλίο στο Ειδικό Σχολείο

ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Πολυδεύκης Ασωνίτης

Α. Ο ιδιαίτερος ρόλος του Εικονογραφημένου Παιδικού Βιβλίου (Ε.Π.Β.) στο Ειδικό σχολείο

1. Η συμβολή του Ε.Π.Β. στην πρόκληση κινήτρων και διαδικασιών μάθησης
2. Το εικονογραφημένο βιβλίο ως μέσο μετάδοσης εμπειρίας

Β. Ο κοινωνικοποιητικός ρόλος του Ε.Π.Β. στο ειδικό σχολείο

1. Το εικονογραφημένο βιβλίο ως μέσο κοινωνικοποίησης και τροποποίησης της συμπεριφοράς των παιδιών με ειδικές ανάγκες.
2. Η συμβολή του εικονογραφημένου βιβλίου στη δημιουργία στάσεων, επιθυμιών, συναισθημάτων και προθέσεων στα παιδιά με ειδικές ανάγκες
3. Η αναγνώριση των συνανθρώπων μέσω της εικονογράφησης
4. Η ανακάλυψη του εαυτού σε σχέση με το περιβάλλον

Γ. Ο μαθησιακός ρόλος του Εικονογραφημένου Παιδικού Βιβλίου

1. Η συμβολή του Ε.Π.Β. στην πρόκληση κινήτρων και διαδικασιών μάθησης
2. Η συμβολή του Ε.Π.Β. στην ολική και διαθεματική προσέγγιση μάθησης

Δ. Συγκρότηση συστήματος ερμηνείας-αξιολόγησης της εικόνας στο πλαίσιο της εκπαιδευτικής διαδικασίας

1. Συγκρότηση συστήματος αξιολόγησης- ερμηνείας της εικόνας
2. Εικονογραφικές κατηγορίες στα σχολικά εγχειρίδια και στο βιβλίο παιδικής λογοτεχνίας

Ε. Εκπαιδευτικές εφαρμογές αισθητικών δεξιοτήτων στο Ειδικό σχολείο

ΜΑΘΗΜΑ: Παιδαγωγική και Διδακτική προσώπων με προβλήματα όρασης
ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Μαρία Βελέντζα

1. Ορισμοί
2. Διάφορες παθήσεις των οφθαλμών
3. Αίτια της τύφλωσης
4. Έκταση του προβλήματος
5. Η εκπαίδευση αρχίζει από το σπίτι
6. Η Εκπαίδευση στο σχολείο
7. Υλικά - εξοπλισμός σχολείου

ΜΑΘΗΜΑ: Σύστημα Γραφής Braille
ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Μαρία Βελέντζα

1. Γνωριμία με τη μηχανή Braille-Perkins
2. Πρώτη προσέγγιση της γραφής Braille
3. Πρακτική εφαρμογή με γραφή και ανάγνωση κειμένων στο σύστημα Braille
4. Συμβολισμοί των μαθηματικών
5. Αριθμητικές πράξεις με το σύστημα Braille

ΜΑΘΗΜΑ: Παιδαγωγική και διδακτική των προσώπων με κινητικά προβλήματα
ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Αικατερίνη Ζιάβρου

1. Εγκεφαλική παράλυση – συνοδά συμπτώματα – αξιολόγηση – θεραπευτικοί στόχοι.
2. Κινητική ανάπτυξη διαφόρων μορφών εγκεφαλικής παράλυσης .
3. Αισθησιοκινητικές διαταραχές – δραστηριότητες καθημερινής ζωής – προβλήματα – τρόπος προσέγγισης – εργονομία χώρου – Προσαρμογές βοηθήματα – Προετοιμασία για προσχολική και σχολική εκπαίδευση.
4. Γραφή – Προγραφή – Παιχνίδι και παιδί με Εγκεφαλική Παράλυση.
5. Ειδικός παιδαγωγός και Εγκεφαλική Παράλυση.
6. Ήπιες εγκεφαλικές δυσλειτουργίες – τρόπος προσέγγισης.
7. Παιδί με Εγκεφαλική Παράλυση – γονείς – χειρισμός στο σπίτι.

ΜΑΘΗΜΑ: Εργοθεραπεία
ΔΙΔΑΣΚΟΥΣΑ: Αγγελική Μπάζιου

1. Εργοθεραπεία – ορισμός - ιστορική αναδρομή.
2. Πλαίσια εργασίας-τομείς εφαρμογής ε/θ.
3. Στόχοι ε/θ -θεραπευτικά μέσα.
4. Αναπηρία – Μειονέκτημα - Μορφές.
5. Προσέγγιση αναπηρίας μέσω ε/θ.
6. Επιλογή δραστηριοτήτων ε/θ- Προϋποθέσεις για την επιλογή προγραμμάτων.
7. Εκλογή ασκήσεων και μεθόδων ε/θ.
8. Παιδί με Ν.Υ.- Με διαταραχή ακοής – Με διαταραχή όρασης.
9. Εργοθεραπευτική παρέμβαση μέσα από κατευθυνόμενες δραστηριότητες.

ΜΑΘΗΜΑ: Μεθοδολογία προσέγγισης πηγών Νεοελληνικής Ιστορίας
ΔΙΔΑΣΚΩΝ: Βασίλης Κολιός

I. Θεωρητικό πλαίσιο – Γενικές οδηγίες

1. Τι εννοούμε λέγοντας πηγή της Νεοελληνικής Ιστορίας
2. Πως κατατάσσουμε τις πηγές – Είδη πηγών
3. Η αξία και η αξιοπιστία των πηγών – Έλεγχος της αξιοπιστίας
4. ‘Βοηθητικές’ επιστήμες για της έρευνα της Νεοελληνικής Ιστορίας.

II. Δειγματικές διδασκαλίες προσέγγισης πηγών της Νεοελληνικής Ιστορίας

Περίοδοι:

1. Τουρκοκρατία
2. Βενετοκρατία
3. Επανάσταση 1821
4. Το ελληνικό κράτος το 19^ο αι.
5. Το ελληνικό κράτος το 20^ο αι.

ΜΑΘΗΜΑ: Κοινωνιολογία των Α.Μ.Ε.Α.

1. Ιστορικό
2. Κράτος πρόνοιας και κοινωνικές υπηρεσίες στην Ελλάδα
3. Κοινωνική ένταξη και ενσωμάτωση των Α.Μ.Ε.Α.
4. Η κατάσταση των Α.Μ.Ε.Α. παγκοσμίως και ο ρόλος των διεθνών οργανισμών

ΜΑΘΗΜΑ: Ψυχοδιαγνωστική – Έμφαση στα πρόσωπα με ειδικές ανάγκες

1. Εννοιολογική οριοθέτηση και σημασία
2. Συστηματική παρατήρηση: Γενική – Ειδική παρατήρηση, καταγραφές, προφίλ
3. Παρουσίαση και ερμηνεία tests νοημοσύνης και προσωπικότητας
4. Αξιοποίηση των δεδομένων tests – παρατήρησης στην κατάρτιση εκπαιδευτικών προγραμμάτων
5. Διάγνωση παιδιών με μαθησιακές δυσκολίες
6. Ψυχοδιαγνωστικά μέσα για παιδιά με προβλήματα στα αισθητήρια όργανα
7. Ψυχοδιαγνωστική παιδιών με κινητικά προβλήματα
8. Ψυχοδιαγνωστική παιδιών με προβλήματα συμπεριφοράς
9. Ιδιαιτερότητες της ψυχοπαιδαγωγικής διαγνωστικής
10. Η αξία της πρώιμης διάγνωσης
11. Αξιοποίηση των δεδομένων της ψυχοδιαγνωστικής

ΜΑΘΗΜΑ: Αντισταθμιστική Αγωγή

1. Οι υπό συζήτηση ομάδες
2. Εκπαίδευση και «περιβάλλον
3. Η εργατική οικογένεια
4. Τα «αταστάματα ανηλίκων»

5. Τα παιδιά των ασύλων
6. Παιδαγωγική της «μειονεκτικής» τάξης
7. Διδακτική προσέγγιση

ΜΑΘΗΜΑ: Αυτισμός

1. Ταξινόμηση – Διάγνωση
2. Αιτιολογία
3. Κοινωνικά Προβλήματα
4. Προβλήματα Επικοινωνίας
5. Θεραπευτικές Προσεγγίσεις
6. Εκπαίδευση και Σχολείο

ΜΑΘΗΜΑ: Νευροφυσιολογία - Νευροψυχολογία

1. Αντανακλαστικά
2. Όραση
3. Όσφρηση – Γεύση
4. Ενεργοποιητικό σύστημα του δικτυωτού σχηματισμού και η ηλεκτρική δραστηριότητα του εγκεφάλου
5. Ρύθμιση στάσης και κίνησης του σώματος
6. Νευρικά κέντρα ρυθμιστικά των σπλαχνικών λειτουργιών
7. Νευροφυσιολογική βάση της ενστικτώδους συμπεριφοράς και των συγκινήσεων
8. Ανώτερες λειτουργίες νευρικού συστήματος
9. Κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις
10. Εγκεφαλίτιδες
11. Παιδικές εγκεφαλοπάθειες
12. Διαταραχές επιπέδου συνείδησης
13. Διαταραχές επιπέδου νοημοσύνης
14. Διαταραχές επιπέδου συναισθηματικής κατάστασης
15. Διαταραχές λειτουργίας του λόγου
16. Διαταραχές γνωστικών και πραξικών λειτουργιών

5.3. ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΣΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟ

A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΤΙΤΛΟΣ	ΤΗΛ.
1	Ασωνίτης Πολυδεύκης	Δρ. Παιδαγωγικής	31570
2	Βελέντζα Μαρία	Υπ. Δρ. Παιδαγωγικής	31002
3	Βούρη Σοφία - Γλυκερία	Αναπλ. Καθηγήτρια Π.Τ.Δ.Ε.	95689
4	Γαλάνης Σοφοκλής	Καθηγητής. Τμ. Μαθηματικών	98255
5	Γκότοβος Αθανάσιος	Επικ. Καθηγητής Φιλοσοφικής	95205
6	Δήμου Γεώργιος	Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε.	95691
7	Εμβάλωτης Αναστάσιος	Λέκτορας Π.Τ.Δ.Ε.	95687
8	Ζιάβρου Αικατερίνη	Ιατρό - Εργοθεραπεύτρια	77108
9	Καραφύλλης Γρηγόριος	Αναπλ. Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε.	95692
10	Κατσικής Απόστολος	Αναπλ. Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε.	95696
12	Καψάλης Γεώργιος	Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε.	95690
13	Κολιός Βασίλειος	Δρ. Φιλοσοφίας	78587
14	Κολέζα Ευγενία	Αναπλ. Καθηγήτρια Π.Τ.Δ.Ε.	95698
15	Κοσσυβάκη Φωτεινή	Αναπλ. Καθηγήτρια Π.Τ.Δ.Ε.	95694
17	Κωνσταντίνου Χαράλαμπος	Αναπλ. Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε.	95693
18	Κώσης Κωνσταντίνος	Επικ. Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε.	95785
19	Λαΐνας Αθανάσιος	Επικ. Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε.	95710
20	Λουκάς Σωτήριος	Καθηγητής Τμ. Μαθηματικών	98266
21	Μικρόπουλος Αναστάσιος	Αναπλ. Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε.	95697
22	Μισαηλίδη Πλουσία	Λέκτορας Π.Τ.Δ.Ε.	95662
23	Μπάζιου Αγγέλα	Εργοθεραπεύτρια	67298
23	Μπρούζος Ανδρέας	Αναπλ. Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε.	95695
24	Νικολάου Γεώργιος	Λέκτορας Π.Τ.Δ.Ε.	95736
25	Παπαδοπούλου Σμαράγδα	Λέκτορας Π.Τ.Δ.Ε.	95730
26	Παππάς Χρήστος	Επικ. Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε.	95777
27	Πουρνάρη Μαρία	Λέκτορας Π.Τ.Δ.Ε.	95668
28	Σούλης Σπυρίδων	Επικ. Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε.	95664
29	Στασινός Δημήτριος	Καθηγητής Τμ. Φ.Π.Ψ.	95774

30	Τριανταφυλλόπουλος Ηλίας	Λέκτορας Φυσικού Τμήματος	98509
31	Τσαμάτος Παναγιώτης	Καθηγητής Μαθηματικού Τμήματος	98292

6. ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ

Εθνικό Στάδιο Ιωαννίνων	25008
Εθνικό Κέντρο Κωπηλασίας	32708
Κλειστό Γυμναστήριο	32708
Π.Α.Σ. Γιάννενα	27478
Ναυτικός Όμιλος Ιωαννίνων	25265
Όμιλος Αντισφαίρισης Ιωαννίνων	30738
Αθλητικός Γυμναστικός Σύλλογος	32707
Ελληνικός Ορειβατικός Σύνδεσμος	22138
Αερολέσχη Ιωαννίνων	21688

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Άμεση Δράση	100	
Τουριστική Αστυνομία	25673	
Δημαρχείο	79921-25,	26272
Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού	25086	
Νομαρχία	21701	21901
Ιερά Μητρόπολις	26379	
Δ.Ε.Η. (Βλάβες)	125	
Υδρευση	25394	
Πυροσβεστική Υπηρεσία	199	
VIII Μεραρχία	21601	
Γενικό Κρατικό Νοσοκομείο	80311,80424-5,80415,80111	
Ερυθρός Σταυρός	26581	
Περιφερειακό Παν/κό Νοσοκομείο Δουρούτης	99111	

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Αστικό ΚΤΕΛ	22239
Λεωφορεία για Πρέβεζα, Άρτα, Αγρίνιο, Πάτρα	25014,29914
Λεωφορεία για Θεσσαλονίκη, Μέτσοβο, Τρίκαλα	27442
Λεωφορεία για Ηγουμενίτσα	26213
Λεωφορεία για Κόνιτσα, Πωγώνι, Ζαγόρι	26211

Λεωφορεία Αθηνών	26286
Ολυμπιακή Αεροπορία	23120,26518
Αεροδρόμιο	26218
Ο.Τ.Ε.	131
Ταχυδρομείο	28698
Ταξί	46777-9

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

Αλέξιος	32069
Αστόρια	25438
Βασ. Πύργος	29830,27652
Βρετανία	26380
Βυζάντιο	43734,43898
Du Lac	59100
Γαλαξίας	25056
Διώνη	27864
Εγνατία	25667
Ελ Γκρέκο	30726-28
Ερμής	25686
Εσπέρια	27682
Epirus Palace	93555
Ίλιον Παλλάς	26517
Μητρόπολις	25507
Ξενία	25087-88
Ολυμπία	22233, 25888
Παλλάδιο	25856
Πάρις	20541
Τουρίστ	26443

ΜΟΥΣΕΙΑ

Αρχαιολογικό Μουσείο	25490, 31908
Βυζαντινό Μουσείο	39692
Δημοτικό Μουσείο	26356, 26272
Λαογραφικό Μουσείο	20515,23566,25233
Μουσείο Κέρινων Ομοιωμάτων «Παύλου Βρέλλη»	92128